

Leden 2/2013

Ročník: 21

Cena: 10 Kč

GAG-BEN

ČASOPIS, KTERÝ INSPIRUJE, POBAVÍ, INFORMUJE

Z obsahu

Úvod

Slovo šéfredaktora.....3

Ředitelské okénko.....3

Kultura

Chvilka s Kabáty.....7

Pokusy o recenze.....8

Život kolem nás

GAG-BEN opět zabodoval.....12

Debata s prezidentskými kandidáty.....16

Rozumíme penězům?.....18

Anketa na téma Moje finance.....22

Příroda

Koukni koňům na zuby.....24

Co dokáže vyčarovat zima.....27

Sport

Sport nás baví, taky něco stojí.....28

Jak se dostat zpátky na led.....32

Hobby

Milovníkům historie.....33

Na papír se nemusí jenom kreslit.....35

Zábava

V noci a ve dne.....40

Komiks.....41

Básničky pro všechny.....44

GAG-BEN

Vydává: ZŠ Třebíč, Benešova 585, 674 01 Třebíč

www.zsbenesova.cz/gagben

Šéfredaktorka: Michaela Doležalová

Zástupkyně šéfredaktorky: Magdaléna Netíková

Redaktoři: L. Abrahám, L. Abrahámová, G. Bazalová,
S. Fortelná, T. Chlachula, D. Jeřábek, K. Křečková,
K. Kutinová, K. Mutlová, T. Mutlová, N. Řezáčová,
A. Sklenářová

Koordinuje: Eva Pokorná

Tisk: Akcent, spol. s r.o.

Sponzor časopisu: Sdružení rodičů ZŠ Třebíč, Benešova
Knihkupectví Jakuba Demla

Výtěžek z prodeje časopisu je vždy použit na vydání dalšího čísla.

Na titulní straně: **Rozumíme penězům**

(ilustrační foto)

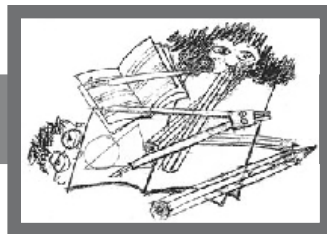
Foto: Pavla Kamanová

Na zadní straně: **Rozumíme penězům**

(ilustrační foto)

Foto: Lukáš Abrahám

SLOVO ŠÉFREDAKTORA

Milí čtenáři,

Už jste se někdy vsadili? Já ano, zrovna nedávno, a vzhledem k tomu, že jsem prohrála, tak jsem si musela obarvit celou hlavu na růžovo. Ještě štěstí, že barva téměř nechytila! Mé

plány, jak zamaskovat růžovou hlavu, jsem tedy nemusela uskutečnit. Každopádně příště už se pro jistotu nevsázím! A co vy, máte nějakou příhodu, kdy jste vy nebo někdo jiný museli udělat něco bláznivého jenom proto, že jste prohráli sázku? A co teprve takové sázky o **PENÍZE**?! Však právě o nich bude ještě řeč!

První měsíc tohoto roku se nesl ve znamení první přímé volby prezidenta České republiky. I když nikdo z nás žáků volit ještě nemohl, věřím, že každý z nás si udělal názor na našeho nového prezidenta, kterým se nakonec stal Miloš Zeman. Měli jste nějakého jiného favorita? Nebo byl vašim favoritem právě zvolený prezident? Anebo jste volbu prezidenta nesledovali vůbec? Já osobně se musím přiznat, že jsem onu volbu sledovala s velkým zájmem, snažila jsem se nepropásnout žádnou debatu, a dokonce jsem se i jedné zúčastnila, a to díky Národnímu parlamentu dětí a mládeže, a o které se můžete dočíst v tomto čísle.

A to nejdůležitější je právě to, že držíte v rukou nejnovější číslo GAG - BENU! A jak už titulka napovídá, tentokrát na téma **FINANCE**! Jak jste na tom vy s financemi? Dostáváte kapesné? Vystačíte si s ním? Raději své peníze utratíte nebo šetříte na horší časy?

My jsme udělali průzkum a sami uvidíte, jak to dopadlo. Jak to asi dopadá, když se mezi kamarádky postaví nedostatek financí? Myslíte si, že jejich přátelství

vydrží? Mrkněte se na komiks a dozvíte se to! Také jsme pro vás zjistili, kolik vás mohou stát vaše koníčky jako hokej, fotbal nebo třeba cyklistika.

Co už do oblasti financí nezapadá, je skvělý úspěch našeho časopisu v celostátní soutěži o nejlepší školní časopis za rok 2012! Zřejmě už tušíte, že jsme se mohli radovat, protože se nám podařilo obhájit prvenství z minulého roku! Získali jsme i další ocenění, takže pokud se chcete dozvědět víc, hledejte na stránkách našeho časopisu!

Nebudu prozrazovat více, vy jistě najdete to, co vás zaujme nejvíce, protože obsah časopisu je opravdu pestrý!

Ráda bych vám dodatečně popřála krásný nový rok 2013 plný zdraví, štěstí, lásky a úspěchů. Devátákům přeji, aby zvládli přijímačky na své vysněné střední školy!

Vaše šéfredaktorka

Michaela Doležalová

ŘEDITELSKÉ OKÉNKO

Dnešní číslo vašeho časopisu je věnováno profilově finanční gramotnosti. Téma víc než důležité. Jako žáci se s ním setkáváte v průběhu všech tříd, ale intenzivně v osmé a deváté třídě v rámci ročníkových projektů.

Pro člověka dnešní doby, kdy na vás útočí reklama ze všech stran, denně čtete o exekucích, finančních podvodech, je nutné, aby alespoň základní povědomí o problémech financí měl každý. Je důležité umět plánovat, hospodařit, nenaležet krásným slibům o výhodných půjčkách atd.

Chci vám pro zajímavost uvést několik čísel z oblasti školství, z naší školy. Hospodaříme jako právní subjekt, příspěvková organizace města Třebíče. To znamená,

že dostáváme od státu finance na platy, učebnice, náhrady cestovních výloh (to je, když vaši učitelé jedou s vámi na výlet či soustředění a my jim platíme jízdné a stravné), vzdělávání pedagogů (protože i my se musíme vzdělávat), ochranné prostředky (to jsou pracovní šaty a obuv pro provozní zaměstnance a pracovnice kuchyně), učebnice a učební pomůcky a poslední roky i proplácení nemoci (jenom pro informaci – první tři dny nedostává nemocný pracovník žádnou finanční náhradu a další tři týdny platí zaměstnavatel - tedy v našem případě naše škola – a to je kámen úrazu, protože částka určená na tyto platby nestačí – ale tento problém má většina škol). Státní normativy vypočítá ministerstvo školství, peníze pošle ministerstvo financí na kraje, ty to přepočítají podle svých krajských normativů (proto v našem malém státě existuje čtrnáct různých krajských normativů pro stejný typ a velikost školy – další zajímavost – čím větší škola, tím méně dostává peněz na žáka). Další peníze dostáváme od zřizovatele – tedy města Třebíče – na krytí provozních nákladů – a to za teplo, světlo, vodu, plyn, opravy a obnovu zařízení. Někdy město ještě poskytuje peníze na opravu budovy (např. střechy, toalety, okna atd.)

A teď kolik že to dělá na naší škole? Tak tedy v kalendářním roce 2012 to bylo na platy pedagogů (to je učitelů, vychovatelek a asistentů pedagogů) 13 990 000 Kč a platy provozních zaměstnanců a pracovníků školní jídelny 2 441 000 Kč. Učitelů u nás pracovalo celkem 38 (z toho 10 mužů), vychovatelek osm, asistentů pedagoga do června pět a od září pouze jedna, provozních zaměstnanců osm a v kuchyni pracuje osm žen. Na odvody státu (nemocenské, sociální a FKSP) jsme dostali 5 750 000 Kč. No a na ony pomůcky atd. pouhých 273 000 Kč. Tady musím říci, že každoročně poslední léta částka klesala, až jsme se dostali na polovinu částky roku 2007. A tak nám dělá velké problémy nákup nových učebnic, nechceme ani omezovat vaše výlety, soustředění, výjezdy do zahraničí atd. Není to jednoduché. Na provoz jsme dostali od města

4 942 000 Kč. Z toho jsme za topení zaplatili 1 500 000 Kč, za elektřinu 480 000 Kč, za vodu 310 000 Kč, za plyn 30 000 Kč, za odvoz tuhého odpadu 72 000 Kč, za plavání 3. a 4. tříd (ze zákona musíme platit) 140 000 Kč, za revize 40 000 Kč, drobné opravy 270 000 Kč, za čisticí prostředky 120 000 Kč atd. Tento rozpočet na provoz nám bude v roce 2013 krácen asi o 240 000 Kč. Byla z poloviny opravena vzduchotechnika ve školní kuchyni asi za 400 000 Kč (platilo přímo město). V minulých letech jsme získali a čerpali i různé granty – EU peníze školám (tak zvané „Šablony“) nám přinesly na vybavení a dělené hodiny skoro 3 000 000 Kč, projekt Comenius 425 000 Kč, krajský grant na dofinancování projektu Comenius 40 000 Kč, městské granty asi 30 000 Kč. Vidíte tedy, že hospodaříme s poměrně velkým objemem peněz. Není to jednoduché a peněz není nazbyt. Každou korunu musíme třikrát otočit, než ji vydáme. Bohužel, školství je na prvním místě jen před volbami. Jenom pro zajímavost – státy Evropské unie vydávají na školství průměrně 6% hrubého domácího produktu – náš stát 3,6%, což je skoro nejméně. Nemáme optimalizované základní, střední ani vysoké školství. Je mnoho malých nenaplněných základních škol, střední školy mají 40% volných kapacit a vysokých škol by nám co do velikosti státu stačilo 26 a my jich máme 76.

Takže – hospodařte se svými penězi oporně, buďte rozvážní a dobří hospodáři, uče se být finančně gramotní a nenalette na růžové sliby.

Ať se vám v životě daří!

Váš ředitel

Jaroslav Dejl

A že se naši šéfredaktořce a jejímu spolužákovi daří, dokazují ocenění v testech SCIO.

Foto: archiv školy

Letos se stejně jako každý rok konal zápis předškoláků do první třídy. Jak se dětem dařilo, jsme se dozvěděli od paní zástupkyně Evy Netolické.

Kdy se zápis konal?

Konal se 18. a 19. ledna. V pátek byl od 14.00 do 18.00, v sobotu byl od 8.00 do 11.00.

Kolik dětí přišlo k zápisu?

Přišlo 110 dětí, z toho 20 dětí žádalo o odklad.

Kolik bylo letos nachystaných stanovišť?

Sedm stanovišť. Nejdříve rodiče vypisovali důležité papíry, pak šli do hudebny „Zpívánky“, kde děti zpívaly a recitovaly. Odtud přešli do tělocvičny „Hopsálkov“. Měli tam nachystanou opičí dráhu. Pak tu byl „Počítačov“, kde budoucí prvňáčci dostali vlastní pamětní list se svojí fotkou, poté šli do ředitelny za panem ředitelem. Pan ředitel každému namaloval obrázek. A poslední stanoviště byla třída, kde probíhal vlastní zápis. Rozhodnutí o přijetí žáka do školy rodiče dostali ve třídě, kde vypisovali důležité dokumenty.

Libilo se dětem na zápisu? Našel se někdo, kdo se do školy neteší?

Všem se zápis líbil. Rodiče byli také spokojeni.

Magdaléna Netíková, VI. C

Právě před rokem byla Klárka u zápisu, v minulém čísle jste si přečetli, jak se jí líbil první týden ve škole a dnes už drží v rukou své první vysvědčení.

Foto: M. Ondrák, P. Kamanová

ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Každý rok jezdíme před Vánocemi do Horáckého divadla v Jihlavě. Nejinak tomu bylo i letos. Ráno 21. prosince 2012 jsme nastoupili do autobusu. Jeli jsme asi hodinu. V divadle nás přivítal pan ředitel Jaroslav Dejl.

Před představením na pódium přišla Terezie Mutlová s Michaelou Doležalovou, aby vyhlásily, kdo je nejoblíbenější učitel/učitelka tohoto roku.

Míša s Terkou

Jak je na naší škole již tradicí, i tento rok se konala anketa o nejoblíbenějšího učitele a nejoblíbenější učitelku. Výběr pro vás jistě nebyl jednoduchý, ale nakonec se našli ti, kteří si za poslední rok získali největší oblibu.

Výsledek ankety je následující:

Nejoblíbenější učitel

1. Jan Vaněk
2. Ondřej Syrový
3. Vít Kafoněk
4. Josef Vomela
5. Pavel Svoboda

Nejoblíbenější učitelka

1. Simona Zahrádková
2. Simona Dobšínská
3. Ivana Janíková
4. Soňa Chlachulová
5. Hana Šelepová

Že to ale našim redaktorům sluší!

Představení mohlo začít. Věděli jsme, že uvidíme divadelní adaptaci muzikálu Zpívání v dešti. Hlediště zhaslo, publikum ztichlo...Byli jsme napjati, co se bude dít. Příběh byl o tom, jak vznikl zvukový film a jak se slavný herec zamiloval do obyčejné zpěvačky Kathy Seldenové, která nebyla nijak slavná. Zpívala pouze v klubech ve městě. V cestě jim stála nafoukaná herečka, která si myslela, že je s ním zasnoubená! Neuměla moc dobře mluvit a to jí bránilo nahrávat zvukové filmy. A tak ji dabovala zpěvačka Kathy Seldenová. Když měla NAFOUKANÁ vystupovat před fanoušky Kathy Seldenová stála za „závěsem“ a zpívala za NAFOUKANOU! Režisér závěs odkryl a fanoušci viděli pravou tvář krásného hlasu Kathy Seldenové. A NAFOUKANOU vypískali z pódia. Nakonec se Kathy Seldenová zasnoubila se slavným hercem a všechno dobře dopadlo.

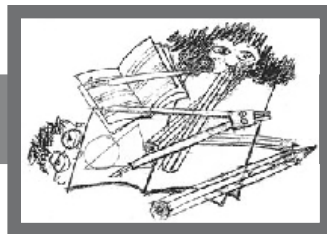
My jsme herce a další tvůrce představení odměnili dlouhotrvajícím potleskem, růží a drobným dárkem.

Lucie Abrahámová, Adéla Sklenářová, VI. C
Michaela Doležalová, IX. C

Foto: Terezie Mutlová, Lukáš Abrahám

HOST PEPA VOJTEK

INFLAGRANTI

Foto: archiv kapely

Adéla Sklenářová, VI. C

CHVILKA S KABÁTY

Skupina Kabát hraje od roku 1983 v Teplicích. Zakládajícími členy byly Milan Špalek a Tomáš Krulich. Později se ke skupině přidali Radek Hurčík a Josef Vojtek. Jako poslední tuto sestavu doplnil Ota Váňa. V roce 1991 vydali první desku „Mají motorovou“. Nejúspěšnější deskou byla „Colorado“ ... prodalo se 100 000 desek. V roce 2002 bylo na koncertě „Suma Sumárum“ zhruba 60 000 lidí. Nyní je skupina Kabát považována za nejlepší skupinu na českém trhu.

Skupinu Kabát poslouchám od svých čtyř let. Dovedl mě k ní můj starší bratr Aleš.

V roce 2009 jsem byla na koncertě – Po čertech velké koncert ... Bylo tam přes 64 000 lidí. Mně se nejvíce líbí písnička „Peří, prach a broky“!

Pepa Vojtek je typický tím, že má takový divný přízvuk! Milan Špalek toho moc nenamluví, ale jeho výsledky jsou úspěšné! Ota Váňa je typický svým smíchem! Tomáš Krulich je známý tím, že má skoro pořád v puse cigaretu!!! A Radek Hurčík má rád maso!!!

V roce 2011 jsem byla na koncertě - „Banditi di Prag“ v Jihlavě! Tento rok jedu 9. května do Brna na koncert - „Banditi di Prag po 30 letech“.

Na skupině Kabát mě asi nejvíce zaujali jejich písničky!!!

Adéla Sklenářová, VI. C

Zdroj: <http://www.kabat.cz/index.php>

**Chodíte také na koncerty?
Podělte se s námi o své zážitky!**

VÁNOČNÍ KONCERT S PEPOU VOJTKEM

Dne 21.11. 2012 jsem byla na vánočním koncertě s Pepou Vojtkem. Zpíval pět písniček a zbytek hrály tři houslistky, kterým ten koncert „patřil“. Trval asi tři hodiny! Seděla jsem v sedmé řadě, byli opravdu dobří! Každá houslistka měla jiný typ houslí, aby byly zajímavější. S nimi tam hráli dva kytaristi, jeden hráč na bicí a jeden klavírista!

Koncert probíhal v Třebíči v Pasáži. Skupina se jmenuje INFLAGRANTI (trio). I když jejich hudební nástroje jsou housle, hrají i moderní písničky. V této skupině hraje Markéta Muzikářová, Kateřina Lískovcová a Iris Morisáková.

Tento koncert byl velice pěkný!

Skupina Kabát

Foto: archiv kapely

BIBBY'S BUSH ADVENTURES

Divadelní představení bylo o tom, jak Sahelle Nielsen letěl i s námi do Austrálie. Nejen, aby nám ukázal města a přírodu, ale aby nás i něco nového naučil. Například: Názvy zvířat, věcí a měst. Také zapojil příběh, ve kterém jsme hráli. Hodně nás pobavil svými ksichtíky. V příběhu hráli dva zlobiví kluci a zvířátka z Bush, která se schovala před požárem, který založili kluci. Nakonec sežral kluky krokodýl, když sami utíkali před ohněm. Nakonec však vše dobře dopadlo, nikdo nepřišel k úhoně, dokonce ani kluci.

Představení se mi líbilo a velmi mě pobavilo. Naučil jsem se nová slova, dozvěděl se zajímavé věci. Připomněli jsme si, že se nemá rozdělávat oheň v lese.

Pavel Plajer, VI. A

POKUSY O RECENZE

V peřině

Film „V peřině“ je sám o sobě hodně zajímavý, ale na můj vkus příliš dětský. Vývojáři si s ním museli pořádně pohrát - je tam mnoho zajímavých efektů. Ale už název „V peřině“ je sám o sobě hodně dětský. Ovšem v něm byla i hodně chytlivá melodie. Ale děj byl podle mě celkem o ničem. Zajímalo by mě, kde se ten film točil (takové město jsem neviděl ani na obrázku). Tento film byl už tolikrát přehráván v televizi i na YouTube, že nechápu, proč jsme na něj šli do kina - samozřejmě, bylo to ve 3D, takže zážitek to byl, ale málem jsem tam usnul, protože jsem ho viděl už po třetí. Jak jsme šli zpět do školy, všichni mluvili o tom, jak se Vendulčin táta snažil ten dort donést do podkroví - ale o tom jsme se přesvědčili i v průběhu filmu. Bylo tam mnoho srandovních scének, ale tato mi přišla nejlepší. Tento film byl pěkný a všem bych ho rozhodně doporučil.

Petr Jeleček, VI. C

Tahle pohádka byla podle mě trochu dětská, ale líbila se mi. Nejlepší na ní byly písničky. Potěšilo mě, že zde hrál Bolek Polívka, protože se mi líbí, jak hraje a líbí se mi jeho hlas. Myslím, že bylo dobré, že Lucie Bílá v tom jenom nehrála, ale taky zpívala. Líbí se mi ten nápad s tím, jak je ta peřina vcucne a také bylo dobré, jak ty sny můžou oživnout a chodit mezi lidmi. Vendulka a Matěj se mi v té pohádce moc líbili. Akorát si myslím, že by Jiří nemusel mít tu závrať.

Gabriela Bazalová, VI. C

I přes to, že jsem tento film už viděla, líbil se mi. Trošku mi vadilo, že byl muzikál ve 3D, protože mě z něj trošku bolely oči. Ale i přes to to bylo zajímavé. Nejvíce se mi líbily postavy Vendulky a Matěje, asi nejvíc proto, že byli roztomilí. Zaujalo mě, jak v té peřině všechno oživo, když někdo usnul. Také mi připadalo divné, dostat se do peřiny pomocí knoflíků. Ve filmu se mi také hodně líbily písničky. Nejvíce se mi asi líbily ty od Kabátů. Moc se mi nelíbila postava kartářky, i když bez ní by to nebyl film. Také mi připadalo divné, že Dara Rolins, která hrála paní učitelku, zpívala a mluvila česky, i když je ze Slovenska. Celkově se mi muzikál líbil, byl vtipný a zaujal mě.

Karolína Mutlová, VI. C

Já osobně mám muzikály ráda a písne též. V tomto muzikálu byly písne dobré. Na ději se mi nelíbilo, že byl přepřácaný. Neskutečnost tohoto filmu byla správná, protože v každé pohádce má být něco neskutečného. Kladně hodnotím oblečení a postavy filmu. Mně přijde, že měl muzikál vše - lásku, napětí i zápornou postavu. Líbilo se mi obsazení filmu. Ale obávám se, že každé dítě, které tento muzikál vidělo, bude sahat na knoflíky a snažit se nějak dostat do světa snů. Kdybych film mohla ohodnotit jako ve škole, dostal 2-. Muzikál měl své klady i zápory.

Natálie Dobrovolná, VI. C

The Artist

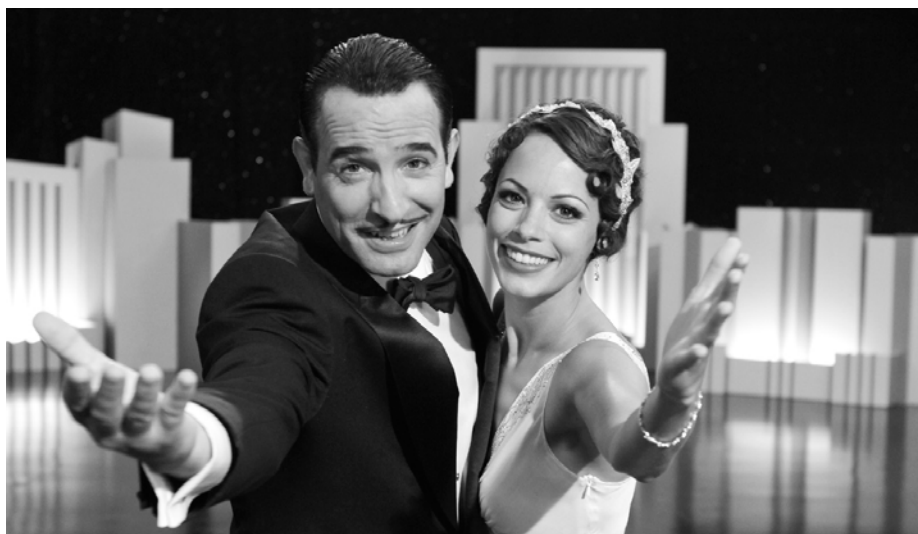
The Artist, neboli podle mě „Němý film v němém filmu“, je dost dobře zahráný film. Má velice zajímavý děj a je hrán herci, kteří svou roli vystihli skvěle. Někdo, kdo to třeba tolik nevnímá, nemusel zcela pochopit, zda se v určité části jedná o sen či realitu nebo proč bylo tak divné, že byly najednou slyšet zvuky. My, nebo spíš já, jsem se na to dívala z pohledu, že mi tam ty zvuky, např., když někdo dupal nebo něco položil, vůbec nechyběly.

Film se dal ale celkem snadno pochopit, možná díky tomu, že to navazovalo na nedávno zhlédnuté divadlo. Ovšem byla tam i část, kterou jsem nepochopila, i když jsem se na film dívala se zaujetím. Protože i kdybych uměla francouzsky pořádně, neumím odezírat z úst a titulky v tomto případě nebyly (ani v angličtině). To znamená, že teď nevím celkem podstatnou část filmu, proč se chtěl hlavní hrdina Georgie Valentin vůbec zabít. Několik návrhů mě napadlo, ale můžou to být pouze spekulace!

Hlavní role byly skvěle zahrány. Ta mužská, Georgie Valentin, měl od pohledu milou povahu a všechno řešil s úsměvem. A když došlo na vážné situace, uměl si herec s krásným úsměvem poradit i tak. Právě tak ta ženská role, Peppy Miller, byla zahrána úžasně. Ovšem za největší zájem a rozplývání se diváků může roztomilý pes, který byl vždy všude jako „Pan herec“.

Valentinovi se vlastně ani zase tak moc nedivím, že nechtěl hrát v mluveném filmu. Někdo holt nemá rád změny. I když je pravda, že by neměl (a to nikdo) změny ihned zavrhnout, když nejsou na první pohled špatné. Stačilo to jenom zkusit a třeba by se rozhodl jinak. To samozřejmě říkám k hlavnímu hrdinovi, jako k člověku. Vzhledem k filmu by to nemělo moc žádný zajímavý děj.

To byla právě taky jedna z věcí, co mě překvapily. V němém filmu byla i nějaká akce! V němých filmech, co si pamatuji já, což byl např. Charlie Chaplin, se jednalo o humor, i když trochu primitivní, ale to vůbec nevadilo. Tento film byl od těch

ostatních změna. Nevím, jestli k lepšímu nebo k horšímu.

Vlastně jedině, co vadilo mně (kromě nepochopení jedné části, o které jsem psala předtím) byla atmosféra v kině. Všichni jsme tam mrzli. Takže jsem si film „nevychutnala“ v tom nejlepším celý. Příště si beru deku. Kdyby byl následující film náhodou nuda, dalo by se i usnout.

Podtrženo, sečteno, byl to skvělý kulturní zážitek. Věřím, že pro někoho to mohlo být nudné a nezajímavé. Ale já je chápou, ne každý umí vnímat i ty herce, kteří hrají celým svým tělem, jak to vnímám já. Někteří se jenom soustředí na slova, co říkají, aby pochopili děj filmu či divadla, což u The Artist nebylo možné.

Lucie Ošmerová, VIII. B

Film, který jsme viděli, byl zajímavý, ale ne tak dějem, jak tím, že byl černobílý a němý. Řeknete si černobílý film, těch je tolik. Tento byl ale němý a těch tolik není. V hlavní roli byl nejlepší herec němých filmů Georgie Valentin (Jean Dujardin). Já mám ráda akční filmy a The Artist mně jako akční film nepřipadal. Černobílé filmy taky nemám zrovna v oblíbě. Někdy vás strhne i černobílý film, ale tím, že byl němý a občas tam naskočily titulky, se tak nestalo. Jako druhá hlavní postava byla Peppy Miller (Bérénice Bejo).

Nejlepší scéna byla ta, jak tam padalo to pírkó a jak dopadlo, ozvala se veli-

kánská rána. Jinak mně ten film připadal nezáživný.

Karolína Křečková, VIII. B

Byl to další typický snímek zaznamenávající přechod z němého na zvukový film. Hlavními hrdiny byli George Valentin a Peppy Miller. Jejich filmové studio, v době filmu, chtělo přejít na zvukový film, což se Georgovi nelíbilo. Odešel ze studia a natočil vlastní film, který se ale stal propadákem, jelikož lidé to už se zvukovými díly nemohli srovnávat. Kdysi velký herec přišel do krachové situace.

Je to smutný důkaz, jak se dá z veleúspěšného herce stát v podstatě žebrák. Film je pro moji generaci takřka neznámý. Černobílé němé snímky to už mě tolik neláká. Také se tam dal zpozorovat opak situace Georga. Mladičké, ale nadané Peppy Miller si poprvé všiml, když na premiéře jeho nejnovějšího díla byla pouze jako divačka a dostala se k němu. Potom přišla na konkurz k ještě němému filmu, zde ji vzali. Postupně se propracovávala k lepším a lepším rolím, po násupu zvuku, když odešel George, byla dokonce hlavní hvězdou celého studia.

Režisér se snažil i do vážné scény přidat špetku humoru a to se velice cení. Bylo to dobré, asi nejlepší černobílý film, co jsem viděl, ale ani přesto bych na to nešel znovu. Dávám tomu 50%.

Adam Roth, VIII. B

Železná lady

Mně osobně se ten film líbil. Jenom jsem se musela neustále soustředit na plátno. A to nejen kvůli tomu, že měl film titulky, ale protože tam každým okamžikem byla jiná doba, co mrknutí, to něco jiného. I když já jsem vše pochytala a rozuměla, někdo to tak mít nemusí. Byl to opravdu složitý film a atmosféra v kině byla až na strašnou zimu dobrá. Asi dvě třetiny filmu jsem probřečela, ale všechny slzy nepadly za dojetí, ale hlavně za ospalost. Nebylo to tak nudné, bylo to zajímavé, i když jsem chvílemi zavírala oči. Občas jsem se cítila, jako kdybych se dívala na horor. Děsivé ukázky z minulých dob ve mně probudily „štěstí“, že žiji v této době a ne tam.

Ze začátku, asi v první třetině, jsem s mladou začínající političkou soucítila a souhlasila. Ale později se projevila jinak, jakoby ji moc stoupla do hlavy a usadila se tam. V tu chvíli jsem měla chuť odejít pryč, nebo se vrátit do té doby a říct jí, že dělá chybu, i když by to asi nepomohlo. Nakonec se ale zase ukázalo, že v jádru duše je správná a zase jsem ji obdivovala, že se dokázala z obyčejné prodavačky dopracovat až k místu premiérky, i když to byla žena a ženám se v politice nevěřilo a možná nevěří dodnes. Bohužel nevím, jak je to s ní doopravdy, pokud by v realitě bylo, že se nezbláznila a dál po rezignaci vedla normální život, mohla by to brát jako urážku a třeba pro to někoho

i žalovat. Herečka, co ji hrála, byla skvělá. Dokázala, samozřejmě s pomocí filmových maskérů, přesvědčivě zahrát osmdesátiletou stařenku i čtyřicetiletou dámu.

Opravdu jsem ráda, že žiji teď v České republice, než tehdy v Anglii. Všechny ty války a ukázky ze všech protestů a stávek byly brutální, ani jsem nemohla, nebo spíš nemůžu uvěřit pořád, že by to bylo až takhle zlé. I když vím, že to podobně bylo všude, i tady u nás v Česku. Jenom možná kvůli jiným věcem. Kdyby byla M. Thackerová premiérka u nás a já v té době žila, nejspíš bych se chovala stejně jako protestující lidé, že bych se bouřila proti ní. Když i přes velké nepokoje a neúspěchy chtěla pořád být „na vrcholu“ ona. Dalo by se říct, že byla časem, jak dosáhla svého cíle, i povrchní. Nakonec bylo dobře, že odstoupila, rezignovala. Rozhodla se správně, i když možná pozdě. I když je pravda, že na druhou stranu byla statečná a odvážná. Já bych to na jejím místě už nejspíš dávno vzdala. Ale zase některé změny, které učinila, bych rozhodně neudělala.

Nejvíce mě ale naštvávala, když nedala přednost svým dětem a rodině. To jsem měla chuť jí jednu nebo víc vlepít. Taky bylo vidět, že toho za nějakých padesát let litovala. Nu, už trochu pozdě, ne?

Lucie Ošmerová, VIII. B

Tento film mě donutil se zamyslet. Přemýšlet například o tom, co bych dělala na jejím místě. Nevím, proč byla tak zaujata politikou. Zdálo se mi, že dávala přednost politice před vlastními dětmi. To je věc, kterou já nedokážu pochopit. Podle mě by měla být rodina na prvním místě a politika nebo práce až na druhém. Margaret Thackerová byla celá úplně jiná než ostatní. Byla si jistá ve všem, co dělala. Přemýšlela jsem o tom, co bych dělala v situaci, když byli v hotelu a vybuchla bomba. Její manžel byl málem mrtvý. V tu dobu Margaret určitě přemýšlela o smrti svého manžela. Byla jsem z toho úplně vedle a spustily se mi slzy. Margaret se svým manželem měla dobrý vztah, ale se svými dětmi Margaret moc nekomunikovala a to je chyba.

Jsem ráda, že film byl v původním anglickém znění. Kdyby byl nadabovaný do češtiny, ztratil by tu vážnost, která se mi na tom tak líbila. Meryl Streep dokonale Margaret vystihla. Na film se podívám s rodiči ještě jednou. Moc mě zaujal. Jsem ráda, že jsem ho viděla. Měla jsem v plánu se na něj podívat už doma, protože jsem věděla, o čem to má být. Moje očekávání filmu nezklamal, spíš naopak.

Karolína Křečková, VIII. B

Film byl velice dobrý a moc se mi líbil. Byl o ženě, která se svým temperamentem dostala z prodavačky v hodinářství až k premiéře. Byla v politice nenáviděnou i milovanou osobou.

Margaret Thackerová byla i ke svému politickému postavení matkou a manželkou, ale ne takovou, jakou by si každý normální rodič představoval. Na své děti neměla přes svůj náročný politický program čas. Film byl z pohledu stárnoucí Margaret, která vzpomínala na své mládí a na cesty politikou, v níž jako žena nebyla příliš obdivována ani uznávána. Musela si mezi muži vydobýt respekt. Z ministryně školství se z ní stala předsedkyně vlády a z ní premiérka.

Byla to velká žena britských dějin. V tomto snímku je expremiéra v jakémsi domě, který má sama pro sebe, ale je stá-

le hlídána. Její dcera se i přes to všechno o ni pořád s láskou stará. Margaret měla dvojčata, chlapce a dívku. Její syn odcetvoval a asi i žil v jižní Africe. Ona chtěla, aby za ní z Afriky přijel na návštěvu, ale on to odmítl. Její manžel Denis byl oproti ní takový pohodový. Byl hodný, usměvavý a přátelský. Ve filmu už se stárnoucí Margaret není, protože zemřel na rakovinu, ale ona si ho stále představuje, a proto ji považují trochu za blázna.

Na filmu se mi nejvíce líbilo, že byl v angličtině. Dodalo mu to vážnosti a britský temperament, kterého by české slovo nemělo šanci dosáhnout. Jako dokumentární film to byl i průřez britskými dějiny. Líbil se mi mnohem víc, než předchozí film. Byl to dobrý příklad toho, jak byly ženy potlačované a nebrané za sobě rovné. Nebrali je do politiky, protože by je tam muži nebrali vážně, ale za vlády paní Thackerové se toho hodně změnilo.

Film hodnotím na 100%, nebylo tam nic, co by se mi nelíbilo a jsem rád, že jsem ho mohl zhlédnout.

Adam Roth, VIII. B

VZPOMÍNKY ZŮSTANOU

Stejně jako každý rok i tento se v Divadélku pod schody uskutečnil 29. 11. 2012 koncertík Pop hudby. Moderátorkou byla Michaela Doležalová. Mohli přijít rodiče i kamarádi, babičky, dědové, tety, strýčkové a mnoho dalších rodinných příslušníků. I já jsem se zúčastnila, a abych se přiznala, měla jsem hodně velkou trému. Vystupovala jsem s písní Džiny od Lucie Vondráčkové. Nakonec to dopadlo dobře. Hodně se mi líbila Kamila Svobodová s písní Perfekt od zpěvačky P!nk, nebo také Felicita Prokešová. Ale i Nikola Fischerová s písní Teď královnou jsem já a Lucie Ošmerová s písní Zůstat s tebou. Všem vystupujícím se to moc povedlo. Na konci se křtilo také CD s písněmi, které zazněly i minule. Jmenuje se Vzpomínky zůstanou, tuto písničku na CD můžete také zaslechnout. Holky, které se podílely na tomto CD, si daly šampaňské (dětské). Když jsem na ně tak koukala,

hned bych si dala také. Samozřejmě se to celé nahrálo na video, které si rozhodně koupím. Upřímně jsem moc ráda, že jsem se mohla zúčastnit a že jsem mohla předvést, co ve mně vězí. Vy, co jste tam nebyli, jste opravdu o hodně přišli.

SEDMIKVÍTEK HLEDÁ MLADÉ TALENTY

10. 11. 2012 se na Základní škole v Okříškách uskutečnila soutěž Sedmikvítek. Já jsem tam jela s taneční skupinou M-STYLE se skladbou Divočáci a Abnamo. S každou jsme se v celku dobře umístily. Dokonce si nás další den pozvali na Gala koncert, kde jsme vystupovali pouze se skladbou Divočáci. Na konci Gala koncertu byly vyhlášeny i výsledky celé soutěže, a to nejen taneční, ale i pěvecké. Uslyšela jsem i jména našich zpěvaček, které se zúčastnily.

V pátek 9. listopadu se totiž konalo v Okříškách regionální kolo pěvecké soutěže Sedmikvítek. Soutěže se zúčastnilo ve dvou věkových kategoriích 25 mladých zpěváků a zpěvaček. Studio Pop hudba na něm zaznamenalo historický úspěch, kdy se všech šest přihlášených zpěvaček umístilo na „bedně“.

V mladší kategorii se z 16 soutěžících umístila Nikola Fischerová (7. B) na druhém místě a Nikola Deabisová (8. C) na třetím místě.

Ve starší kategorii z 9 soutěžících skončily na třetím místě Romana Kosielská (8. C) a Kamila Svobodová (9. C), na druhém místě Lucie Opletalová (9. B) a na prvním místě Felicita Prokešová (9. C), která si tím zajistila možnost zúčastnit se republikového finále 1. února 2013 v Praze, kde 1. místo z loňského roku obhájila. **Gratulujeme.** Sedmikvítek tedy neměl o talenty nouzi.

A teď zpět k tanečnímu Sedmikvítku, kde jsem se po pěti měsících konečně zase setkala s mojí kamarádkou Milenou Moldovan, která letos přestoupila na gymnázium. Na soutěži byly i další skupiny, např.: MOTUS. Na soutěži mě to velmi bavilo.

Simona Fortelná VI. C

GAG-BEN OPĚT ZABODOVAL!

Náš školní časopis GAG-BEN se opět zúčastnil celostátní soutěže o nejlepší školní časopis roku 2012! Všichni jsme jeli s představou, že obhájíme naše prvenství z minulého roku...

Vše začalo už v červnu, kdy náš časopis vyhrál krajské kolo a tím postoupil do finále, které se konalo 3. prosince. Ten den konečně nastal a my se v sestavě čtyři redaktorky, jeden malý redaktor a koordinátorka Eva Pokorná vydali vlakem do Brna, kde se soutěž konala. Když jsme dorazili na místo, což bylo na Střední škole polytechnické v Brně, zapsali jsme se a vydali se do hlavního sálu. Čas, který zbýval do zahájení, jsme využili k obhlédnutí konkurence, a že nebyla malá!

Všechny zúčastněné redakce uvítal usměvavý Petr Kantor, který představil jak sebe, tak ostatní členy a vedoucí workshopů, které měly následovat. Workshopů bylo šest, v tom, kde jsem byla já a dva nejmladší členové naší redakce, se představily jednotlivé časopisy. Každý měl připravené tři věty, kterými charakterizoval svůj časopis. Na závěr se pak každý rozhodl pro ten časopis, který se mu líbil nejvíce. Naším dvěma redaktorkám naopak učaroval David Švejnoha se svým vypravováním o Africe. Věděli jste, že letošní módní trend, vyholení lebky, přišel z Afriky?

Po skončení workshopů přišlo očekávané vyhlášení. Nejdříve jsme jen přihlíželi, jak Petr Kantor vyhláší nejlepší časopisy v kategoriích „I. stupeň“ a „I.a II. stupeň“, až konečně přišla na řadu naše kategorie - „II. stupeň“. Všichni jsme byli napjatí, začínalo se menšími oceněními, jako je zvláštní cena poroty, cena za obsah, za titulní stranu a za grafiku. Na grafiku jsme si celkem věřili... a světe div se, my obsadili první místo! Také v titulní straně jsme bodovali - vybojovali jsme místo druhé! Už zbývalo jen vyhlásit tři nejlepší časopisy roku 2012. Třetí ani druhý jsme nebyli, první bychom tedy mohli být, doufejme! A ono opravdu, dokázali jsme to, v co jsme všichni věřili!

Štastni jsme přebírali ocenění z rukou Petra Kantora a usmívali se do objektivu fotoaparátů. Tak příští rok na shledanou!

ASX N|CM R3M|X deník TOP2#NE.CZ

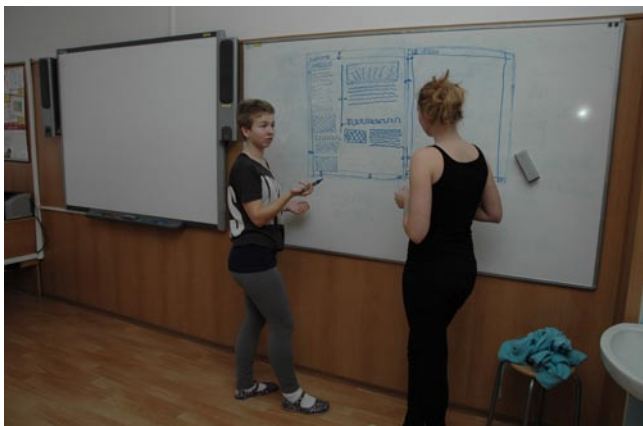

ASX N|CM R3M|X deník TOP2#NE.CZ

ASX N|CM R3M|X deník TOP2#NE.CZ

ŽIVOT KOLEM NÁS

Jak rozmístíme text a fotky?

Nejmladší redaktorky při práci.

Porada se šéfredaktorkou.

To chcete dát na titulku?

Text: Michaela Doležalová

Foto: Lukáš Abrahám, Eva Pokorná

MALÁ VZPOMÍNKA NA VÁNOCE

Návštěva Vídně

Dne 12. 12. 2012 jsme kolem osmé hodiny ráno čekali na autobus, který nás odvezl až do Vídně. Cesta byla dlouhá tři hodiny, ale stálo to za to. Nejdříve jsme navštívili Hundertwasserhaus. Byl velmi moderní, na to že byl postavený v roce 1985. Nebylo tam ani jedno stejné okno a ani jeden pravý úhel.

Poté jsme měli rozchod a mohli jsme se volně pohybovat po okolí. Už na nás čekal autobus, abychom se mohli vydat za dalším dobrodružstvím. Poté jsme zastavili u zámku Schönbrunn. Dostali jsme zase rozchod a skoro všichni jsme šli do muzea kočárů a vozů. Bylo tam přes 15 kočárů a všechny byly velmi hlídané, když jsme se přiblížili blíž, tak všude začala houkat siréna, viděli jsme tam i šaty císařovny Sisi.

Pak jsme znovu nasedli do autobusu a vydali jsme se k radnici, kde byly velmi velké Vánoční trhy. Dostali jsme tam hodinu a půl dlouhý rozchod, mohli jste si tam koupit různé dobrůtky jako třeba : jahody polité čokoládou nebo karamel, jablko v cukru nebo v čokoládě a další. Nakonec jsme nasedli do autobusu, který nás odvezl zpátky do Třebíče.

Určitě jsme si návštěvu Vídně všichni užili a určitě by nás potěšilo, kdybychom ji navštívili znovu.

Tomáš Chlachula, Karolína Mutlová, VI. C
Na fotografiích Karolíny Mutlové vidíte Hundertwasserhaus, katedrálu sv. Štěpána a vídeňskou radnici v noci.

Tradiční vánoční dílničky nesmějí chybět

7. prosince 2012 se už jako každý rok konaly dílničky. Děti si mohly vyrobit vánoční stromček, řetěz, svícen, anděla a už tradiční perníčky, kapříka a vánoční mls.

Dětem se všechny výrobky povedly a určitě se moc bavily. S některými dílničkami to byla ale piplavá práce, když se třeba pracovalo s lepidlem, nebo když se malovalo barvičkami na sklo.

I já jsem šla dětem pomáhat a zjistit, jak jsou šikovné. A všichni byli pořádně kreativní a každý výrobek se lišil od druhého. Každý to tak měl výjimečné. Většinu času jsem stejně neměla co dělat, protože to všichni zvládali sami.

A už se všichni těšíme na další dílničky.

Magdaléna Netíková, VI. C

Oblíbené malování vánočních ozdob na sklo.

Foto: Miroslav Ondrák

Pomáháme útulku

Vánoční sbírka krmiva pro třebíčský útulek, kterou pořádal žákovský senát a která probíhala od 26. listopadu do 21. prosince, se velice vyvedla. Podařilo se nám nasbírat 44 kg granulí, 33 balíčků těstovin a vloček, 39 sáčků piškotů, 26 velkých a 14 malých konzerv, dále také pamlsky, pedigree kapsičky, gumové hračky, polštáře a 23 kusů dek a přikrývek.

Tímto bychom rádi za pejsky a kočičky poděkovali všem, kteří se na sbírce podíleli!

Děkujeme!

Michaela Doležalová, IX. C

Foto: Eva Pokorná

DEBATA S PREZIDENTSKÝMI KANDIDÁTY? PROČ NE!

Když jsem se dozvěděla, že mám možnost zúčastnit se debaty kandidátů na prezidenta, která se koná v rámci XV. zasedání Národního parlamentu dětí a mládeže, malinko jsem váhala, ale nakonec má zvědavost zvítězila!

Je 19. listopadu dopoledne a já nervózně přešlapuji s kufrem v ruce na autobusovém nádraží. Proč? Jedu se Studentským parlamentem města Třebíče (SPMT) na **XV. zasedání Národního parlamentu dětí a mládeže (NPDM)**, což je setkání zástupců studentských parlamentů ze všech krajů ČR, které se každoročně koná v Praze, a jelikož nikoho z chlapců ani děvčat, kteří se mnou jedou, neznám, jsem kapánek nervózní. A to už vidím, jak přichází příjemná asi šestnáctiletá slečna a s ní vysoký kluk. Po chvíli váhání k nim přijdu, abych se s nimi seznámila, přičemž se dozvím, že slečna se jmenuje Kristýna a kluk Dan. S Kristýnou si ihned padneme do oka, protože jsme obě pořádně upovídané. To už přicházejí zbývající členové naší výpravy - Zdeňka, Radek a Michal. Můžeme tedy nastoupit do autobusu a vyrazit **do Prahy**.

Konečně jsme dorazili! Na nádraží na nás čeká Kuba, také zástupce z Třebíče a člen rady NPDM, který nás dovede rovnou na místo konání, na **Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy**. Všichni ostatní už stihli být v hotelu, kde budeme bydlet, ale jelikož my jsme přijeli později, musíme se celou dobu táhnout s kufry.

Už to začíná. Představí se nám sympatický mladík Vlastimil Navrátil, předseda NPDM, který nás seznámí s koordinátorkou Janou Votavovou a současnými členy rady a předsednictva NPDM. Každý kraj má totiž jednoho zástupce v předsednictvu a jednoho v radě. Z rady se pak volí předseda a dva místopředsedové. Tyto volby a vůbec výběr zástupců krajů probíhají každoročně právě na zasedání NPDM. Také se dozvíme, že

tento rok je zasedání na téma **Demokracie očima mladých** aneb demokracie, lidská práva, mezigenerační dialog, komunikace, na což hned navazuje naše představování - musíme se představit, ukázat naši právě vyrobenou občanku, kterou si musíme po celou dobu pobytu hlídat a nosit ji s sebou, poněvadž by nás mohl zastihnout jeden ze tří „policistů“, a říct, co pro nás znamená demokracie. Je fantastické slyšet tolik různých významů demokracie, protože pro každého znamená něco jiného! Také jsme seznámili se simulační hrou **Konexión**, což je takový náš imaginární stát, ve kterém si v průběhu zasedání zvolíme formu vlády, totiž monarchii, demokracii či diktaturu, a volební systém. Už přichází čas opustit Filozofickou fakultu a přesuneme se ven, kde uprostřed Prahy hrajeme různé hry! Ano, jsou to hry typu **Evoluce** či **Kámen, nůžky, papír!** Okolí si možná může myslet své, ale my se neskutečně bavíme! Také se rozdělíme na tři skupinky, ke každé patří jeden garant, takový náš vedoucí, a jeden policista, v případě naší skupinky milá a vtipná Nikča, kterou by snad každý typoval na pětadvacet, avšak mylně, jelikož je stejně stará jako já. Když se dostatečně vyblbneme, jdeme konečně do hotelu, ve kterém budeme bydlet následující tři dny. **Je skutečně parádní!** Netypické aranžmá na mě působí velice zvláštním dojmem, avšak v tom dobrém slova smyslu. Náš pokoj je po šesti, takže kromě Kristýnky a Zdeňky sdílím pokoj i s Jančou a Hankou z Ústeckého kraje, se kterými se ihned spřátelíme, šestá postel zůstává zatím volná.

Navečer po skupinkách hrajeme nějaké seznamovací hry, abychom se lépe poznali. Večer uléhám do postele s nádherným a úlevným pocitem, protože jsem vůbec nemusela být nervózní z toho, že nikoho neznám, za jeden den jsem si hned našla **spoustu nových přátel**.

Je sedm hodin ráno a já už si pochutnávám na snídani ve formě švédských stolů. I když je podstatně brzy, skupinka nejmladších členů zasedání, což je asi čtrnáct dětí pod patnáct let, takže i já, vyrazí v doprovodu předsedy NPDM na **návštěvu České televize**, kde se zúčastní **natáčení** Miniparlamentu. Já osobně jsem o tomto

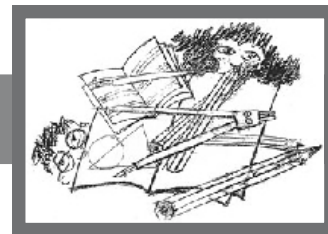
pořadu ještě nikdy neslyšela, ale nechám se překvapit, co to asi bude.

A jsme tady! Konečně zjišťuji, co to ten **Miniparlament** vlastně je! Jedná se o pětiminutový pořad, ve kterém jsou čtyři poslanci, kteří předkládají v každém díle svůj návrh, o němž pak debatují, a my jsme zde jako publikum, které ukazuje, jak moc se jim návrh líbí a občas se do debaty také zapojí. Natáčíme čtyři díly, ale natočení takového jednoho dílu rozhodně pět minut netrvá! Prostředí, ve kterém natáčíme, také není zrovna příjemné, protože se jedná o křiklavě zelené pozadí, které samozřejmě později na obrazovkách vypadá úplně jinak, dost nás pálí oči. Natáčení si ovšem užijeme, a když pak odcházíme, dostaneme super trička!

Odpolední program opět probíhá na fakultě, kde tentokrát máme **workshopy** o volebních systémech v USA, Japonsku, Česku a Velké Británii. Vzhledem k tomu, že máme na výběr pouze tři z nich, volím ČR, Japonsko a Velkou Británii.

Na večerní program se moc těším - na program jsou **Otázky Jany Votavové!** I když si přesně nedokážu představit, co to bude, tipuji to na něco podobného jako jsou Otázky Václava Moravce. Koordinátorka bude zpovídat v rámci naší simulační hry Konexión zástupce forem vlády, demokrata Vlastimila Navrátila, diktátorku Nathalie Markovou a monarchu Lenku Hladkou. Otázky jsou mnohdy velmi zapeklité, naši kandidáti na hlavu státu se mnohdy neshodnou, občas si trochu jeden do druhého rýpnou. Když přijde otázka z obecnosti, ke kterému zvířeti by se každý z nich přirovnal, dostane nás odpověď demokrata, který se přirovná ke kuřeti! Bohužel nastane čas ukončení naší zábavy a my se vydáváme zpět do hotelu. Ale jelikož je zrovna **17. listopadu**, tedy den Sametové revoluce, jdeme se podívat na Václavské náměstí, kde se ještě odpoledne konala demonstrace. Zamíříme také do podchodů, kde dnes hoří svíčky a kde zazpíváme naši státní hymnu jako projev úcty těm, kteří se nebáli a postavili se komunismu. Do hotelu se vracíme o dost tišeji, než jsme přišli, každý teď má v hlavě své vlastní myšlenky.

Dneska je velice důležitý den, dnes se budou konat nejen **volby** v našem státě Konexión, kde si konečně zvolíme hlavu státu, ale odpoledne nás čeká **debata** se čtyřmi **kandidáty na prezidenta!** Konkrétně s Janou Bobošíkovou, Jiřím Dienstbierem, Přemyslem Sobotkou a Vladimírem Dlouhým. Dopoledne ovšem ještě po skupinkách vymyslíme náš vlastní volební systém, který bychom chtěli mít ve státě Konexión.

Po obědě přichází očekávaná debata! Moderátorkou je Nathalie a témata, o kterých kandidáti diskutují, vyplynula ze stránky Ourspace, na které můžete diskutovat o různých tématech s lidmi z různých částí Evropy. Tématem, u kterého se kandidáti zdrží nejdélsí dobu, jsou volby od 16 let. Všichni se vysloví protitomu, aby byly v současné době zavedeny volby od 16 let, v čemž s nimi souhlasíme, i když by se mohlo zdát, že **naše generace** by měla mít opačný názor. Po celou dobu diskuze sledujeme, kdo z kandidátů je nám nejsympatičtější, abychom na konci mohli zvolit největšího sympaťáka či sympaťáčku. Nejsympatičtější jsou nám nakonec kandidáti dva, a to Jiří Dienstbier a Přemysl Sobotka! Bylo skvělé se s nimi setkat a i když někteří ještě nemůžeme volit, máme možnost si udělat názor na možného budoucího prezidenta.

Zbytek odpoledne strávíme na posledním workshopovém bloku, ve kterém si můžeme vybrat z témat demokracie ve škole, doma či na ulici. Pro mě je velice důležitá **demokracie ve škole**, takže tam také zamírím. Večer se konají volby! Jsem samozřejmě pro demokracii stejně jako většina členů zasedání, takže novou hlavou státu Konexión je demokrat Vlastimil Navrátil!

Je tu poslední den zasedání. Sbalíme si své věci, užijeme si poslední skvělou snídani a razíme do **Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky!** Samozřejmě do budovy Poslanecké sněmovny, kde zasedají poslanci ČR! Už jenom ten pocit, když si uvědomíte, kde se nacházíte, je ohromující! Naším úkolem posledního dne je stanovení závěrečného usnesení. Usnesení, které je nám předloženo, je nut-

Zasedáme v budově Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Foto: Zdeňka Nestrová

né prodiskutovat a popřemýšlet, zda něco změnit, přidat či vyškrtnout úplně. Tyto změny probíhají velice formálně, přesně podle pravidel, takže pokud někdo chce předložit návrh o změně určitého bodu, musí jej správně sepsat, poté přednést a posléze o něm lze **diskutovat**, ovšem podle pravidel. Následuje hlasování za pomoci lístečku, který každý zvedne, pokud je pro či proti nebo se zdržuje hlasování. I přesto, že máme několik přestávek, je zasedání velice vyčerpávající a my si uvědomujeme, že **práce poslanců** není zase až tak jednoduchá, jak si občas myslíme. Svoji návštěvou nás ale poctí Alena Gajdušková, která je místopředsedkyní Senátu Parlamentu ČR. Ta nám řekne pár slov o demokracii a o tom, jak je důležité, aby se i mladí lidé zajímali o současné dění a to i o to politické.

Asi v půlce jednání na nás čeká překvapení v podobě krásného a velkého dortu k XV. zasedání NPDM! Všichni si na něm opravdu pochutnáváme, jen se za ušima olizujeme!

Je čas si také **zvolit** nového předsedu a dva nové místopředsedy. Zástupci krajů už byli zvoleni, takže už tu máme jen otázku, kdo z rady bude kandidovat na předsedu, popřípadě místopředsedu. Kandidáti na předsedu jsou čtyři, a jelikož je mezi nimi i Vlastík, který svoji funkci před-

chozí rok vykonával skvěle, není ani moc překvapující, že volba padne opět na něj. 1. místopředsedkyní se stane Lenka Hladká a 2. místopředsedou Matěj Vyhnálek. Následuje **předání certifikátů** několika studentským parlamentům a mezi těmi vybranými a samozřejmě šťastnými jsme i my! Super! (*SPMT získal Certifikát úrovně B - nejvyšší možné ocenění mládežnické samosprávy, které lze v ČR obdržet.*)

Konečně se nám podaří dát dohromady **závěrečné ustanovení!** To ale znamená, že už se blížíme velice rychle ke konci tohoto nádherného zasedání. Už jenom fotka všech, kteří se zasedání účastnili, a pak už se všichni rozprchnou na autobusová či vlaková nádraží nebo do centra Prahy, aby si zkrátili čekání na jejich odvoz. I my se jdeme projít na Václavák, kde proběhne i nějaké občůdky s oblečením, což je záležitost hlavně pro nás holky. No a než se nadějeme, autobus už nás veze domů do Třebíče.

Jak já jsem ráda, že jsem nakonec jela! Nejen, že jsem poznala spoustu nových lidí, ze kterých se stali postupně mí přátelé, ale Národní parlament dětí a mládeže mě tak okouznil a tolik mi dal, že jsem celou cestu zpět nemyslela na nic jiného! Tak snad zase někdy příště!

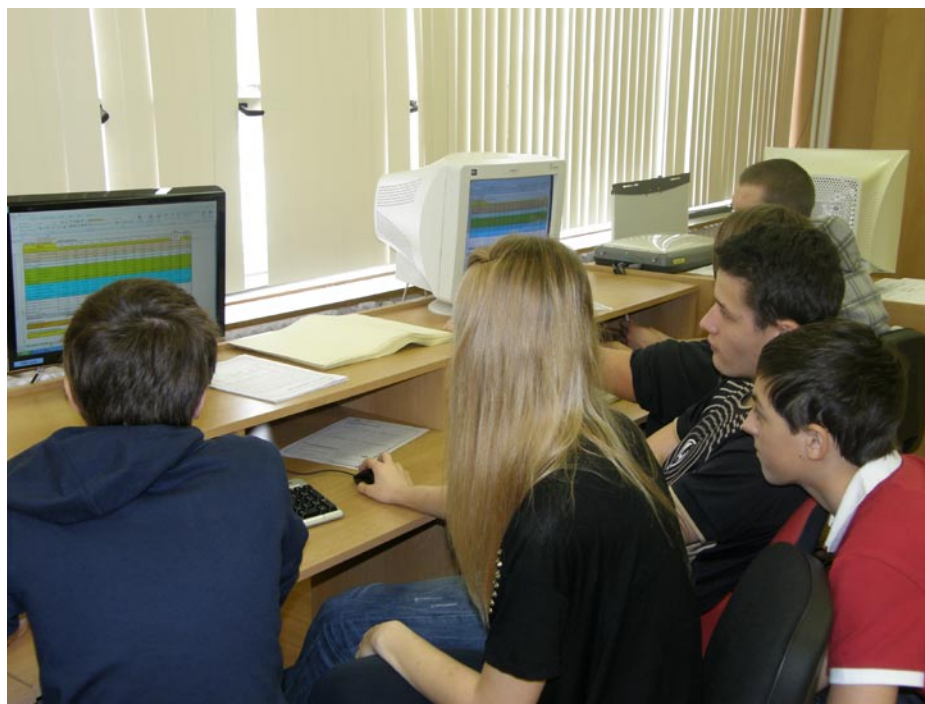
Michaela Doležalová, IX. C

ROZUMÍME PENĚZŮM?

V současné době je velmi důležité, aby se lidé orientovali a uměli se dobře a zodpovědně rozhodovat ve světě financí. Proto pracujeme v šestidenním projektu Rozumíme penězům, kde si zkusíme převzít zodpovědnost dospělých a „pět let“ vést rodinný rozpočet tak, abychom nejen vycházeli s penězi, ale také si například dopřáli dovolenou, pořídili si nové auto, lepší bydlení, ale přitom se neúměrně nezadlužili.

První dva projektové dny jsme zahájili na konci loňského školního roku. Všechny 87 osmáků se rozdělilo do čtyř velkých skupin. Každá skupina pak vytvořila několik fiktivních rodin, kde si vylosovali svou roli – například matka, učitelka MŠ, 18 let praxe, hrubý příjem 19 600 Kč. Otec, řidič autobusu MHD atd. Poté jsme ve fiktivních rodinách tvořili rodinný rozpočet,

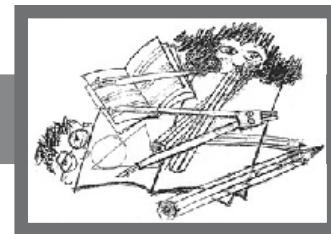
Jaký je náš rozpočet?

spočítali čisté příjmy a všechny výdaje, nejen nájem a poplatky za bydlení, ale i peníze na jídlo, školní stravování, závodní stravování, na školní potřeby, kroužky, koníčky, poplatky za odpad, mobil a další. Mnohé hodně překvapilo, že se musí platit např. poplatky za televizi a rádio. Údaje jsme vkládali do rozpočtové tabulky, která nám ihned vyhodnotila, zda je náš rodinný rozpočet přebytkový, vyrovnaný, nebo deficitní. Když byl deficitní, museli jsme začít šetřit, například snížit limit dítěti z požadovaných 1000 Kč měsíčně za mobil na 300 Kč. Mnozí z nás teď konečně pochopili důvody různých rozhodnutí svých rodičů.

Druhý den rodina plánovala dovolenou. Měli jsme se rozhodnout, zda si na dovolenou našetříme, jestli sáhneme na finanční rezervy, nebo si na dovolenou půjčíme. Nakonec jsme došli k závěru, že půjčovat si na něco, co budeme splácet déle, než si toho budeme užívat, je totální nesmysl. Zaujala nás také beseda s profesionálními finančními poradci. Dvě pracovnice jedné banky nám představily možnosti studentských účtů, vysvětlily rozdíl mezi debetní a kreditní kartou, ukázaly nám různé ochranné prvky na bankovkách a odpověděly na množství dotazů.

Po několikaměsíční přestávce, kdy jsme absolvovali 1. a 2. den projektu, se naše fiktivní finanční rodiny sešly na dalším dvoudenním projektu. Tentokrát už jsme deváťáci.

Třetí projektový den 30. ledna 2013 si modelové domácnosti zavzpomínaly na své role, finanční situaci i na rodinnou dovolenou, kterou jsme si naplánovaly 1. a 2. den projektu, tehdy ještě jako žáci 8. tříd. V rodinách se lecco změnilo, všichni byli „starší“ o dva roky, dítě ze střední přešlo na vysokou, doplatilo se stavebního spoření. Finanční situace v rodinách se změnila. Třetí projektový den se rodiny rozhodly koupit nové auto. Staré dosloužilo, nebo už nevyhovovalo požadavkům a potřebám. Nové auto musí splňovat řadu kritérií a hlavně se musíme rozhodnout, jakou formu financování využijeme. Vybrat celé rodinné finanční rezervy by nebylo rozumné. Musíme se seznámit s finančními produkty a službami, vědět, co je to leasing, úvěr. Dozvěděli jsme se, jaká rizika nás čekají, pokud se rozhodujeme využít nabídky nebankovní společnosti a vezmeme „rychlé peníze“. Auto jsme koupili, změny v rozpočtu zaznamenali do naší elektronické rozpočtové tabulky a už přemýšlíme, jak máme ušetřit, když se opět zdražily energie.

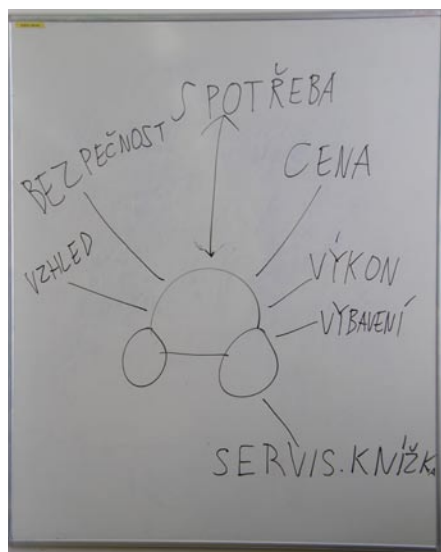
Výhody a nevýhody.

Ve čtvrtek 31. ledna jsme se učili myslet a plánovat ekonomicky a ekologicky. Náklady na bydlení neustále narůstají, takže jsme hledali náměty na úsporu. Jak je možné platit méně za vodu, teplo, energii. Výměna deseti klasických žárovek o výkonu 60 W za úsporné 15 wattové může ročně rodině ušetřit až 1000 Kč. Nový typ pračky spotřebuje až o 60% méně elektriky a téměř o ¼ méně vody.

A protože za pár let budeme sami přemýšlet o vlastním bydlení, získali jsme i základní informace o ekologických nízkoenergetických domech.

Už se těšíme na příští projekt, kde budeme řešit „výhodné“ nakupování. Abychom si mohli pořídit věci, které potřebujeme, nebo po nich toužíme, nebo si dokonce v budoucnu budeme pořizovat vlastní bydlení, budeme se v našem posledním projektovém dnu zabývat zodpovědným zadlužováním.

*Účastníci projektu
Foto: Terezie Mutlová*

Jaké auto koupíme?

Které vytápění bude nejlepší?

Kupujete si pravidelně svačinu?
Dostáváte peníze od rodičů?
Šetříte si?
Raději mlsáte? Kolik utratíte za sladkosti?

Foto: Lukáš Abrahám

ROZUMĚJME PENĚZŮM!

Na naší škole již třetím rokem běží projekt finanční gramotnost, kterého se zúčastňují žáci osmých a pak také devátých tříd. Je to projekt velmi důležitý, žáci se dozvědí, jak správně hospodařit s penězi, nebo také zjistí, za co všechno se musí platit. Já jsem se projektu již dvakrát účastnila a nemohu ho hodnotit jinak než pozitivně.

A jak jej hodnotí učitelky, které projekt připravují a se žáky pracují ve skupinách? Na otázky odpovídají paní učitelky Fraňková, Kopecká, Lampertová a Witkovská.

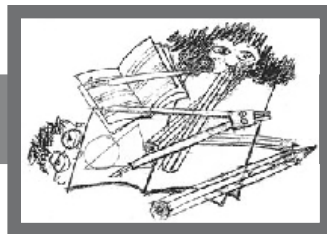
Co si myslíte, že projekt dětem přináší?

DF: *Myslím, že projekt je pro děti velice důležitý, protože doma o hospodaření od rodičů někteří vědí jen málo. Když sestavujeme v úvodu celého projektu rodinný rozpočet ve fiktivních rodinách, většina dětí netuší, co znamená hrubá mzda, co tvoří příjmy a co všechno výdaje, za co všechno je potřeba každý měsíc zaplatit. Poplatky za televizi, rozhlas, odvoz odpadu a podobně téměř neznají. Učí se sestavovat rodinný rozpočet tak, aby každý měsíc byly příjmy vyšší než výdaje. Když se jim to nepodaří, musí se ve svém fiktivním rodinném rozpočtu v některých oblastech uskromnit. Například jejich patnáctiletý syn nemá měsíční taxu k provolání 1500 Kč, jak si původně naplánoval, ale jen 200 Kč.*

Velmi přínosné jsou také tzv. příběhy ze sousedství. Tam se jejich fiktivní sousedé většinou svým chybným nebo neuváženým rozhodnutím dostávají do finančních potíží, které jim pak žáci pomáhají řešit. Děti konkrétně pojmenovávají chyby, kterých se „sousedé“ dopustili, hledají cesty k řešení, pracují s konkrétními pojmy. Snad to našim žákům v budoucnu pomůže vyvarovat se podobných chyb.

MK: *V tomto projektu oceňuji, že jsou zdánlivě složitá témata, jako je funkce peněz, využití platební karty, význam spoření, únosné zadlužení, nástrahy reklamy či výhody podnikání, vysvětlena jednodu-*

chým způsobem přístupným žákům devátých tříd.

Důležitou součástí informací jsou také otázky připojené za každým příběhem, které vybízejí k řešení vzniklého problému ve fiktivních rodinách, a hlavně společně hledáme možnosti, jak problémům ve svém vlastním, skutečném životě předejít.

DL: Považuji to za jeden z nejlepších projektů v historii, a to jsme jich dělali obrovské množství. Myslím, že dětem přinese to, že se budou umět správně rozhodovat. Od té doby, co jsem začala chodit na školení Aisisu, který mě a paní učitelku Fraňkovou přizval, což byly pětkrát tři dny plus ještě další akce, jsem se do tohoto problému více zanořila. Poznały jsme lidi z praxe a poznaly jsme, kam vede zadlužení rodiny a jak to vede i k osobním tragédiím. Takže si myslím, že pokud děti dostanou zdravý náhled na hospodaření s financemi, tak by jim to v jejich budoucím životě mělo přinést jenom samá pozitiva.

LW: Já si myslím, že je toto téma velmi důležité, protože málokdo se třeba zabývá rodinnými financemi. Žáky v podstatě zajímá, jestli dostanou kapesné nebo ne. Někteří s tímto kapesným dobře vyjdou, ale jiní neumí hospodařit s penězi. A někteří vůbec nedostávají kapesné, jejich potřeby zajišťují rodiče, kteří jim sami kupují věci. Tento projekt má za cíl seznámit žáky se základními pojmy z oboru financí, jako je půjčka, úvěr, leasing, spoření atd. Vysvětlit rozdíly, upozornit na různá rizika zadlužování apod. Měl by připravit žáky na to, až budou sami řešit své finanční záležitosti. Myslím si, že je dobré o tomto tématu se žáky 2. stupně mluvit.

A přináší něco i vám?

DF: Spousty práce navíc, ale i dobrý pocit, že dětem nějak pomáháme do života.

MK: Ráda spolupracuji na smysluplných projektech a nabízím žákům nové informace. Finanční gramotnost je součástí občanské gramotnosti. Všichni bychom měli znát a plnit své povinnosti a znát svá práva.

DL: Určitě i mně. Musím říct, že jsem se i sama začala o své finance daleko více starat.

LW: V rámci toho školení jsem se určitě dozvěděla určité informace, ale protože já osobně se zajímám o finance, tak to pro mě zase tak nové informace nebyly, jenom jsem si potvrdila to, co jsem sama věděla.

Myslíte si, že projekt děti baví?

DF: Doufám, že ano. Vždycky, když jsme dělali závěrečné ankety, ohlasy byly velice pozitivní.

MK: Žáci pracovali dobře, atmosféra byla klidná, tvůrčí. I když někteří jen klidně získávali nové informace, jiní se zase realizovali při sestavování prezentací, které se jim podařili natolik dobře, že zdobí chodby 1. patra. Takže spokojenost.

DL: Máme kladnou zpětnou vazbu, většina žáků bere projekt pozitivně, ale je na každém, co si odnese. Potkala jsem i děvče, které v první hodině zarytě sedělo a potom se tak vrhlo do práce, že jsem z ní měla radost. Zjistila jsem, že i spousta žáků, kteří třeba nemají moc rádi matematiku, tak tady u toho projektu jsou velice šikovní a mají vlastní zkušenosti z praxe. Zvlášť tam, kde vlastní rodina musí každou korunu otáčet, tak tyto děti už vědí, o čem je hospodaření s penězi. Dokážou být mnohem skromnější a mají daleko větší odhad na to, kolik je například možné, aby děti dostávaly na telefon.. Co považuji za maximální přínos, je to, že se sejdou všichni v ročníku společně a mnohem lépe se poznají.

LW: Projekt už běží čtvrtým rokem, pracuje se ve skupinách a určitě jsou skupiny, kde to žáky baví, jsou témata, která je víc baví, témata, která pro ně ještě tolik zajímavá nejsou - nákup nemovitosti, kterou v tomto věku ještě neřeší, je to pro ně vzdálené, nebo nějaké stavební spoření, hypotéky, ale myslím si, že pokud se sejde dobrá pracovní skupina, tak to může fungovat. Každoročně žáci vyplňují dotazník, který je pro nás zpětnou vazbou, jak se žákům projekt líbí a jak se jim pracovalo. Z odpovědí žáků vyplývá, že je projekt spíše baví.

Zajímalo nás, jak to vlastně všechno začalo. Proč se do tohoto projektu zapojila právě naše škola, a proto jsme se zeptali paní učitelky Witkovské.

Jak vás napadlo se do projektu zapojit?

Finanční gramotnost byla zařazena do učebních osnov základní školy a školy mají možnost samy rozhodnout, jakou formou budou toto téma učit. Když vedení naší školy přemýšlelo, kam zařadit toto téma, přišla do školy nabídka společnosti Aisis, která nabízel kompletně zpracované téma finanční gramotnosti. Všichni učitelé absolvovali dvoudenní školení u nás ve škole a sami si vyzkoušeli jakou formou probíhá výuka. Na základě této ukázky se škola rozhodla zapojit do tohoto projektu a byly vybrány dvě koordinátorky (paní učitelka Fraňková za předmět výchova k občanství a paní učitelka Lampertová za matematiku - v těchto předmětech se s rodinnými financemi setkáváme). Ty pak jezdily po dva roky na školení, kde je seznamovali s jednotlivými tématy projektu a protože projekt pokračuje novými tématy ze současnosti, jezdí na školení i nadále. První žáci se do projektu zapojili před čtyřmi lety. A protože jsme se ve škole rozhodli pro projektové vyučování celého ročníku, byly jsme do projektu přibrány ještě já s paní učitelkou Kopeckou.

Chcete do budoucna něco na projektu změnit?

Ten projekt je velice dobře zpracován metodicky, jsou připraveny pracovní listy. Společnost Aisis i aktualizuje daná témata, jak je přináší současnost (např. internetové bankovníctví). Z mého pohledu tedy určitě není nutno nic měnit.

Michaela Doležalová, IX. C

ANKETA NA TÉMA – MOJE FINANCE

Jak jste si již mohli všimnout, toto vydání GAG-BENu je zaměřeno na téma finance. Proto jsme si tedy připravili anketu s názvem „Moje finance“. Lístičky s otázkami jsme rozdali do náhodně vybraných dvou tříd každého ročníku, a sice: 3. A, B; 4. B, C; 5. B, C; 6. A, B; 7. A, B; 8. B, C; 9. A, C.

Cílem této ankety je zjistit, jaké jsou v individuálních věkových kategoriích rozdíly v útratě či šetření peněz, tedy kapesného.

1. Dostáváš kapesné od rodičů?

A) Ano B) Ne

2. V jaké výši dostáváš kapesné?

A) 0-50 Kč B) 50-100 Kč C) 100-200 Kč D) 200 a více Kč

3. V jakém intervalu dostáváš kapesné? (po jak dlouhé době)

A) týdně B) měsíčně

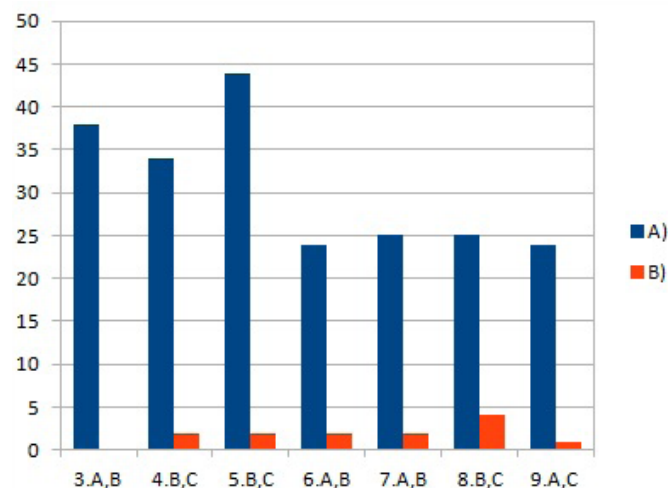
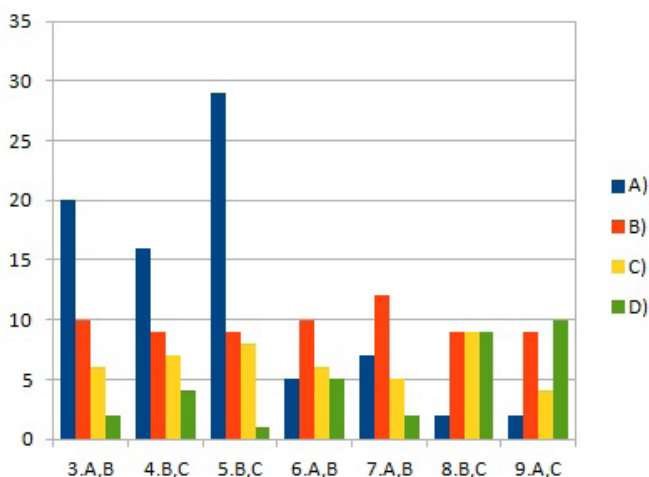
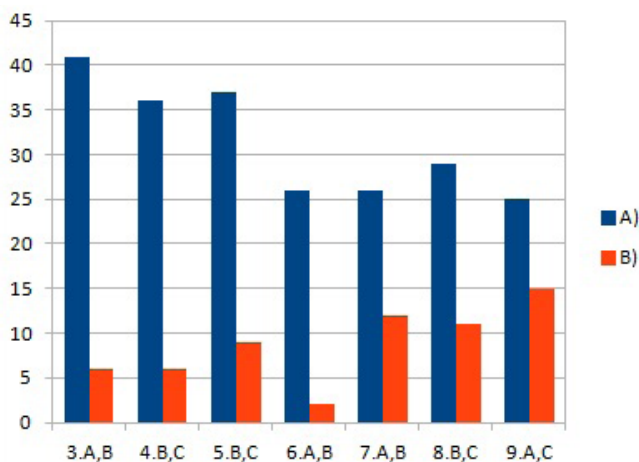
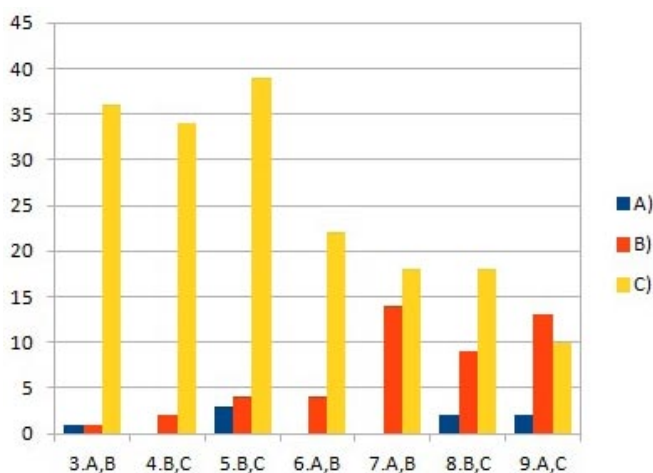
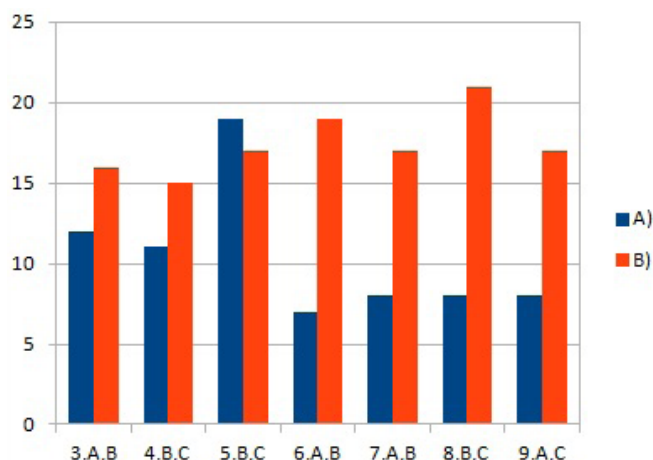
4. Za co své kapesné utrácíš?

A) Koupím si za to sladkosti B) Utratím je za jiné věci

C) Spořím si je

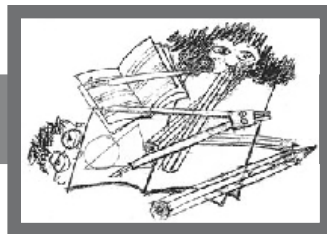
5. Vycházíš se svým kapesným?

A) Ano B) Ne

ŽIVOT KOLEM NÁS

Pokud se na anketu pozorně podíváme, zjistíme, že téměř všichni žáci dostávají od rodičů kapesné. Není divu – každý chce dostávat alespoň malý obnos peněz.

Z grafů můžeme také zjistit, že spíše většina dostává kapesné jednou do měsíce. Děti dostávají většinou 50 - 100 Kč, starší pak dostávají od 100 - 200 a více Kč.

Naprosto nás udivila odpověď na čtvrtou otázku. Graf říká, že všechny ročníky, až na deváté třídy, si kapesné spoří. Devětáci kapesné utratí za jiné věci.

Pátý graf ukazuje, že mimo 13 žáků děti se svým kapesným vychází.

Lukáš Abrahám, Dominik Jeřábek, IX. C

Jak vycházíte s penězi vy?

Zajímá vás hospodaření vaší rodiny?

Finanční stav naší rodiny.

Foto: Terezie Mutlová

Co víme o osobnostech na našich bankovkách?

Foto: Eva Pokorná

Zdravím Vás,
milí čtenáři,
vítejte na stránkách
rubriky **Příroda!**

Zažili jste také něco
zajímavého? Fotíte
krásy přírody?

Napište nám!

KOUKNI KOŇŮM NA ZUBY, AŽ VIDÍŠ, JAK SE MAJÍ

V druhém čísle si ukážeme další plemena koní. Mezi ně patří camargueský poník, islandský poník a nejoblíbenější poník dětí shetlandský pony.

Ukážeme si některé zajímavosti a to, co je jejich výhodou.

Camargueský poník

Poník neboli menší rasa koně. Forma koně žijící divoce. Už jich moc není, ale přesto tu s námi na světě ještě nějakí jsou. Například mustang, nedávno ještě appalosa, a zmíněný camargueský poník. Znalec podle oka pozná, že je to něco mezi shetlandským

poníkem a dartmoorským poníkem. Je to poník zvyklý na bojové podmínky. Většinu roku se brodí bažinami, říčkami a potůčky. Proto se nemusíte bát, že tento poník prochladne. Většinou mívá bílou, krémovou až tmavě hnědou srst. Toto plemeno pochází z Francie. Je to odolné plemeno vhodné pro parkurové skákání cross country.

Islandský poník

Poník vhodný pro děti i pro dospělé. Poník zocelený silným severním větrem s vášní pro rychlost. Je dokonalý a přirozeně lehce ovladatelný. Dokáže být rychlý, ale i velice klidný. Je to dokonalý společník pro každý věk, povahu a váhovou kategorii. Tyto koně na zimu ztrácejí svoji srst a narůstá jim nová teplejší srst. Island, odkud toto poddajné plemeno pochází, je na severní části zeměkoule, a proto jsou tu velmi nízké teploty.

Shetlandský pony

Nejoblíbenější dětský pony, klidný, kterého nic nerozhází. Lehce ovladatelný, s přirozeným citem pro děti. Je to nejmenší pony vůbec (když nepočítám nejmenší plemeno falabella

50 cm v kohoutku) v kohoutku má 95 cm. Tato výška ale neznamená, že na něm jezdí jen malé děti, mohou na něm jezdit i starší, třeba desetileté až dvanáctileté. Tento poník, i když malý, je vhodný i pro parkur nejmenší velikosti.

Kateřina Kutinová, VI. C

Foto: www.google.cz

www.horselife.blog.cz

www.fotoanderlec.cz

www.zoobrno.cz

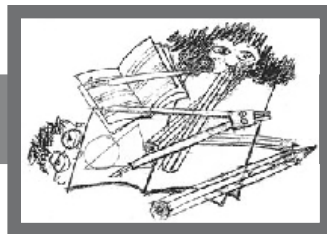
www.cz.wikipedia.org

**Uhodnete,
který je který?**

ROZDÍL MEZI POTKANEM A KRYSOU

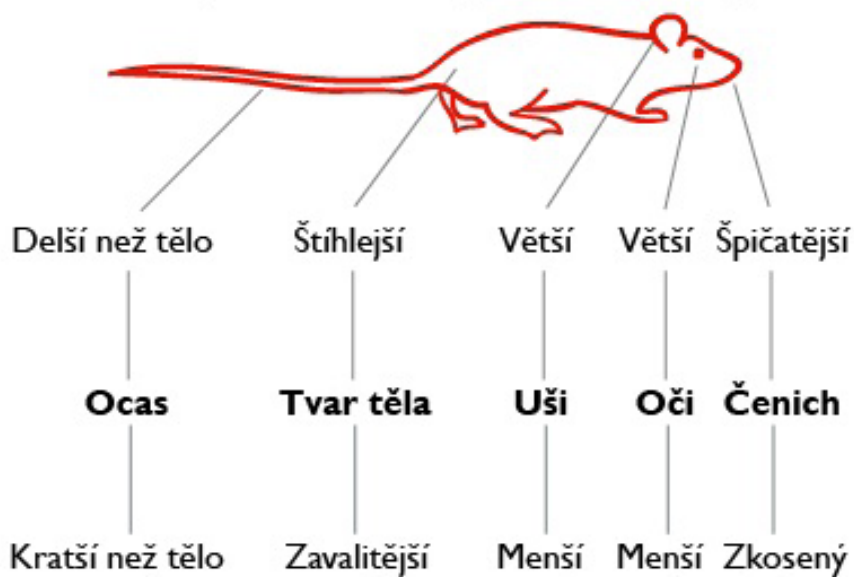
Potkan je hlodavec, je velice inteligentní a slyší na jméno. I já mám doma dva potkany. Potkan je všežravec, ale sní jen, co mu voní, samotný chléb nesní, ale s pomazánkou – mňam. Dost lidí si plete potkana s krysou, myslí si, že jsou totožní, ale mýlí se.

Potkan má hodně rozdílů v porovnání s krysou, viz. obrázek. Potkan je velmi hravý a rád dovádí.

Tomáš Chlachula, VI. C

Krysa obecná (*Rattus rattus*)

Potkan (*Rattus norvegicus*)

Jdi do přírody a foť!
Dívej se kolem sebe!
Hledej inspiraci a piš!

Můj osmák Míša.

Foto: Lukáš Abrahám

ZNÁTE HLODAVCE OSMÁKA DEGU? NE ? TAK SE SEZNAMTE!

Osmák degu je drobný hlodavec z Chile. Osmáci se v přírodě dožívají kolem dvou let a v domácnosti se dožijí kolem deseti let. Takový osmák měří obvykle 15 centimetrů bez ocásku, s ocáskem okolo 20 - 25 centimetrů. Na malé hlavičce mu trčí velké uši a dlouhé fousky, na osmáčím ocásku se leskne krásná štětinka chlupů. Osmák má křehký ocásek, když mu na něj šlápnete, tak ho pustí a stejně to je, když ho za ocásek chytíte. Barvu má hnědočernou a na bříšku má krémové barvy. Osmák degu trpí cukrovkou, takže musíte dávat pozor na jeho stravu.

Osmáček často píská, protože chce na sebe buď upoutat pozornost, nebo se bojí, zvláště je-li dlouho sám. Když doma chováte více osmáků, nemusíte se jim tolik věnovat, hlavně nepořizujte dva a více samečků, mohli by se porvat! Chovateli jen jednoho osmáčka doporučuji, aby se s ním mazlil aspoň dvě hodiny. Měli by se také vypouštět, aby se proběhli.

Podle toho, kolik máte osmáků, zvolte velikost klece. Máte-li více osmáků, měli by mít klec 80x60x60 cm.

Já mám doma osmáčka a byl mu 21. 12. 2012 rok. Můj osmák se jmenuje Míša, je to sameček a je dost aktivní! Když jsem mu koupila teď nedávno kolotoč, tak se v něm vůbec netočil a asi si říkal, co to je??? Ale teď už na to přišel a točí se v něm. Málokdy, ale dlouho. Asi je lepší dávat osmákům kolotoč už v době, kdy si osmáčka donesete domů! Když doma vypouštím Míšu v kuchyni, je dobré zadělat všechny díry, kam by mohl zalézt. Mně například zalézá pod ledničku. Taky se říká, že osmáci nekošou dráty, ale pravda to není. Míša už překousl dvakrát i víckrát kabel od rádia!

A to se můžu těšit, co se stane ještě !

Lucie Abrahámová, VI. C

Některé informace jsem vybrala z Wikipedie (pozn. autora).

CO DOKÁŽE VYČAROVAT ZIMA

Všichni musíme procházet zimou. Pro někoho je to příjemné, někdo dává přednost teplu.

Co si představíte pod slovem „Zima“? Chladné období, zimu, led, sníh, větvičky obalené ledem vypadají jako z křišťálu. Mnohé lákají zimní sporty.

Děti v zimě rády jezdí na bobech, saních, lopatách, rády se koulují a užívají si sněhu. Prostě milují zimní sporty. Bruslení, lyžování a některé zkoušejí jízdu na snowboardu.

V zimě zahřejí teplé nápoje např.: punč, horká čokoláda a svařáky.

Děti se celý rok těší na Vánoce a vánoční prázdniny, na silvestr a ohňostroj.

Ti, kdo musí strávit celý rok v zimě, jsou Eskymáci. Žijí na severním a jižním pólu, jinak Arktidě a Antarktidě. Na pólech žijí například tato zvířata: tučňáci, polární medvědi, polární lišky, kosatky dravé, tuleni, ryby a mnoho dalších zvířat.

*Karolína Mutlová, Gabriela Bazalová, VI. C
Foto: Judita Reitmajerová*

SPORT NÁS BAVÍ, TAKY NĚCO STOJÍ.

Jaký sport děláš?

Atletiku.

Platíte nějaké klubové příspěvky? V jaké výši?

Ano. 1 000 Kč

Kolikrát týdně trénuješ?

2x - 3x.

Kolik stojí výstroj a výzbroj, kterou ke sportu potřebuješ?

Tak kolem 2 000 Kč.

Jak ses dostala k tomuto sportu?

Táta sportuje, a tak já taky, a taky přes pana učitele Mikoláše.

Proč zrovna tento sport?

Abych se hýbala a také abych si zlepšila svoje schopnosti.

Jezdíš na nějaké zápasy/závody jenom jako divák?

Ano.

Kolik tě to stojí?

Nic (zatím).

Petra Jordánová první zprava.

Rozhovor s Petrou Jordánovou z VIII. C

Adam Roth dolní řada první zprava.

Jaký sport děláš?

Plavání.

Platíte nějaký klubové příspěvky? V jaké výši?

1x měsíčně 700 Kč.

Kolikrát týdně trénuješ?

8x - 9x.

Kolik stojí výstroj a výzbroj, kterou ke sportu potřebuješ?

Cca 7 000 Kč.

Jak ses dostal k tomuto sportu?

Jako malého mě bavilo plavání, vždy jsem měl rád vodu.

Proč zrovna tento sport?

Je to krásný náročný sport.

Jezdíš na nějaké zápasy/závody jenom jako divák?

Občas na dospělé mistráky, pokud jsou někde poblíž.

Kolik tě to stojí?

Většinou nic, jakožto plavec svazu to mám zdarma.

Rozhovor s Adamem Rothem z VIII. B

Jaký sport děláš?

Cyklistika.

Platíte nějaké klubové příspěvky? V jaké výši?

200 Kč měsíčně.

Kolikrát týdně trénuješ?

4x.

Kolik stojí výstroj a výzbroj, kterou ke sportu potřebuješ?

26 000 Kč.

Jak ses dostal k tomuto sportu?

Kamarád mi o tom řekl.

Proč zrovna tento sport?

Protože mě baví.

Jezdíš na nějaké zápasy/závody jenom jako divák?

Ano.

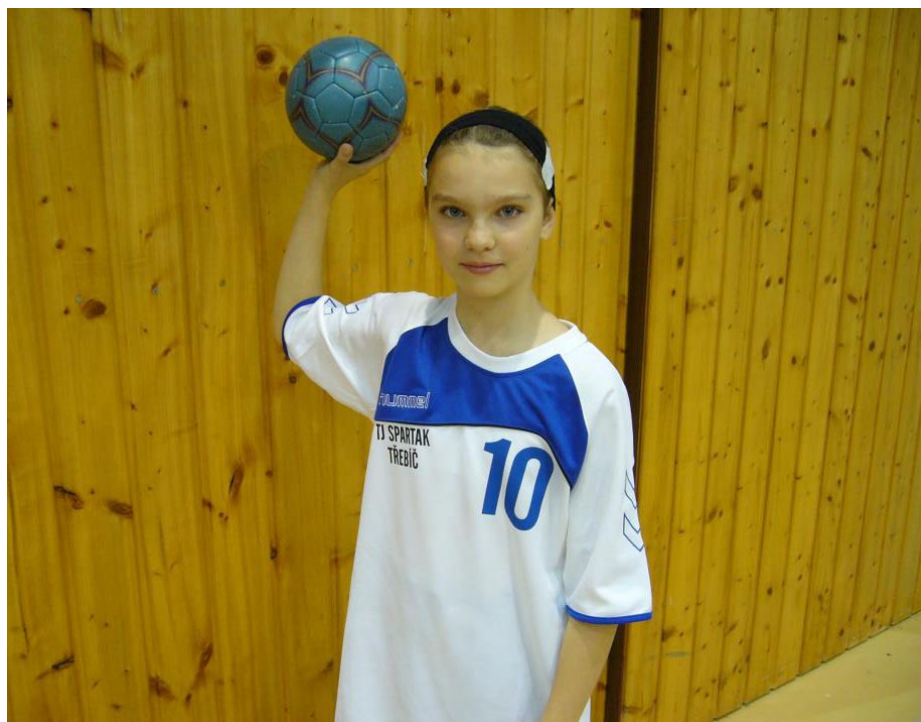
Kolik tě to stojí?

Nic.

Rozhovor s Lukášem Homolkou z VIII. B

Lukáš - čtvrtá řada první zleva - tentokrát na mistrovství České republiky družstev.

Hana Patočková.

Jaký sport děláš?

Házená.

Platíte nějaké klubové příspěvky? V jaké výši?

Ne, protože dojíždím.

Kolikrát týdně trénuješ?

2x.

Kolik stojí výstroj a výzbroj, kterou ke sportu potřebuješ?

4 000 Kč.

Jak ses dostala k tomuto sportu?

Sestřenky hrály házenou.

Proč zrovna tento sport?

Protože mě baví.

Jezdíš na nějaké zápasy/závody jenom jako divák?

Někdy.

Kolik tě to stojí?

Platí to klub.

Rozhovor s Hanou Patočkovou z VIII. B

Jaký sport děláš?

Florbal.

Platíte nějaké klubové příspěvky? V jaké výši?

Ano. Zhruba 3 000 Kč za rok.

Kolikrát týdně trénuješ?

3x.

Kolik stojí výstroj a výbroj, kterou ke sportu potřebuješ?

Cca 5 000 Kč. Podle kvality.

Jak ses dostal k tomuto sportu?

Když jsem byl malý, byl jsem tlustý.

Proč zrovna tento sport?

Protože mě baví.

Jezdíš na nějaké zápasy/závody jenom jako divák?

Ne.

Rozhovor s Kryštofem Blažkem z VIII. C

Kryštof Blažek třetí zprava.

Lucie Němcová horní řada třetí zprava - tentokrát jako členka žákovského senátu.

Jaký sport děláš?

Volejbal.

Platíte nějaké klubové příspěvky? V jaké výši?

Ano. 2 800 Kč.

Kolikrát týdně trénuješ?

3x týdně plus zápasy, trénink 2 hodiny.

Kolik stojí výstroj a výbroj, kterou ke sportu potřebuješ?

5 600 Kč.

Jak ses dostal/a k tomuto sportu?

Už od malička mě k tomu rodina vedla.

Strýc hraje už několik let.

Proč zrovna tento sport?

Baví mě. Naplňuje můj čas. A rodina i já jsme spokojeni.

Jezdíš na nějaké zápasy/závody jenom jako divák?

Občas na starší hráčky. Abych viděla jejich praktiky. Volejbal je o myšlení. Jejich kroky jsou chytré.

Kolik tě to stojí?

500 Kč.

Rozhovor s Lucií Němcovou z VIII. C

Jaký sport děláš?

Fotbal.

Platíte nějaké klubové příspěvky? V jaké výši?

Ano. 1 300 Kč.

Kolikrát týdně trénuješ?

3x.

Kolik stojí výstroj a výzbroj, kterou ke sportu potřebuješ?

2 000 Kč.

Jak ses dostal k tomuto sportu?

Od dětství hraji.

Proč zrovna tento sport?

Protože mě baví.

Jezdíš na nějaké zápasy/ závody jenom jako divák?

Ano.

Kolik tě to stojí?

1 300 Kč.

Rozhovor s Tomášem Hrbáčkem z VIII. C

Tomáš Hrbáček horní řada čtvrtý zleva.

Jiří Erat.

Jaký sport děláš?

Lední hokej.

Platíte nějaké klubové příspěvky? V jaké výši?

Ano, cca 8 000 Kč.

Kolikrát týdně trénuješ?

5x - 7x.

Kolik stojí výstroj a výzbroj, kterou ke sportu potřebuješ?

Cca 22 500 Kč.

Jak ses dostal k tomuto sportu?

K hokeji jsem se dostal přes bráchy, protože oba hokej hraji.

Proč zrovna tento sport?

Protože mě baví.

Jezdíš na nějaké zápasy/závody jenom jako divák?

Když jsem nějak zraněný, tak ano.

Kolik tě to stojí?

Nestojí mě to nic.

Rozhovor s Jiřím Eratem z VIII. B

Sportovce zpovídala Karolína Křečková, VIII. B

DAVIS CUP 2012

Davis cup je vlastně „mistrovství světa mužských reprezentačních družstev v tenise“. Je to největší každoročně hraná mužská soutěž ve sportu, která je pořádána Mezinárodní tenisovou federací.

V roce 2012 se zúčastnilo celkem 123 družstev. V tomto roku proběhlo 100. Finále Davis cupu, které se hrálo v České republice, v pražské O2 Aréně. Ve dnech 16. - 18. listopadu. Do finále se tedy dostali Češi a Španělé, obhájci loňského vítězství v Davis cupu.

Šestnáctého listopadu si zahrál Radek Štěpánek (31. hráč světa) a proti němu David Ferrer (5. hráč světa). V tomto utkání Štěpánek podlehl Ferrerovi 0:3. Ve stejný den hrál ještě Tomáš Berdych (6. hráč světa) se španělským tenistou Nicolasem Almagrem (11. hráč světa). Tento zápas však vyhrál Berdych 3:2.

Sedmnáctého listopadu se hrála čtyřhra, do které nastoupili za Českou republiku Tomáš Berdych s Radkem Štěpánkem proti španělské dvojici Marcel Granollers (34. hráč světa), Marc Lopez (který se specializuje na čtyřhru). Zde vyhráli Češi 3:1.

Osmnáctého listopadu se hrály poslední dva zápasy, a to Tomáš Berdych proti Davidovi Ferrerovi, který zvítězil 0:3. Poté bylo vyrovnáno celkové skóre na 2:2 a celé finále se tím zdramatizovalo. Vše bylo na Radku Štěpánkovi, který se postavil proti Nicolasovi Almagrovi. I přes to, že oba odehráli neskutečný zápas, Almagro na Štěpánka nestačil a prohrál 3:1. Celkové skóre bylo tedy 3:2 pro Českou republiku. Češi získali stříbrnou trofej tzv. Salátovou mísu po dvaatřiceti letech.

Tímto vítězstvím se nám podařilo dosáhnout skvělého hattricku. Jako jediná země v historii jsme dosáhli na vítězství ve všech reprezentačních mistrovstvích v jednom roce – vyhráli jsme Hopmanův pohár (mistrovství smíšených družstev), Fed Cup (mistrovství ženských týmů) a Davis Cup (mistrovství mužských týmů).

Karolína Křečková, VIII. B

Napjatě posloucháme, i když se třese zimou.

JAK SE DOSTAT ZPÁTKY NA LED?

Odpověď dostali naši čtvrtáci 23. ledna, když jim členové Klubu ledních medvědů předváděli, jak se v případě prolomení ledu zachovat. Dozvěděli se, že ve Skandinávii patří bodce, jaké použil při ukázce Zdeněk Mikoláš, ke zcela běžné bezpečnostní výbavě každého člověka, který se pohybuje po ledě.

Dopoledne s otužilci se nám velmi líbilo, akorát nám byla velká zima. Ale otužilci zůstali otužilí. Pan Mikoláš byl pouze v mokrých montérkách. Byl velmi otužilý, šikovný a hlavně odvážný. Spadnul totiž schválně pod led, aby nám ukázal, co bychom měli udělat v takové nebezpečné situaci. Viděli jsme, jak otužilci plavou v řece Jihlavě. Ukazovali,

co dělat s prochlazeným člověkem a jak se zachovat, když se propadneme do ledu.

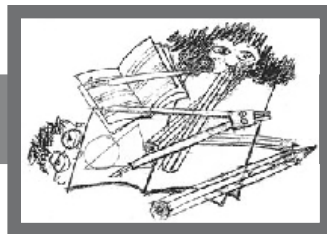
Také tam přijela televize a udělali s námi malý rozhovor, ale nebyl v televizi. Čekali jsme, že budeme v televizi, ale oni nás naneštěstí vystříhli.

Zdeněk Mikoláš s bodci vlastní výroby.

Karolína Chlupáčková,
Eliška Trhanová,
Vendula Vybíralová,
Denisa Šídlová,
Darja Hallangová, IV. C
Foto: www.trebic.cz

MILOVNÍKŮM HISTORIE A BÁJEČNÝCH LÉTAJÍCÍCH STROJŮ

V posledním čísle minulého ročníku jsem vám slíbila, že vás seznámím s letouny, na nichž bojovali třebíčští letci v RAF. Pokračování jste našli v 1. čísle letošního roku. Dnes si povíme o Emanuelu Krajinovi a zmíníme se i o dalších členech této známé vlastenecké rodiny.

Emanuel Krajina se narodil 2. 6. 1915 v Třebíči. Zahynul dne 23. 2. 1941 při dopravní nehodě s vozem Ford 8, BXE-156 mezi Sleafordem a Lincolnem v Anglii, kde působil jako letec RAF. Je pohřben na hřbitově St. Andrew v Cranwellu (hrob č. 2-C-16).

Emanuel Krajina byl před válkou leteckým důstojníkem, dosáhl hodnosti nadporučíka. V důsledku okupace ČSR odešel přes polskou Gdyni do švédského Göteborgu a odtud později do Londýna. Jeho cesta pokračovala do Francie, kde vstoupil do cizinecké legie. Podle Francouzů naši piloti měli málo zkušeností, a proto byli většinou umístěni ve francouzských leteckých školách. Jedním z nich byl i Emanuel Krajina, který se v září 1939 školil ve stíhací letecké škole v alžírské Blidě. A protože nebyl stejně jako ostatní Čechoslováci žádným nováčkem, ve škole nepobyl dlouho. Záhy byl převelen ke stíhacímu útvaru GC I/7. Jako důstojník francouzského letectva prošel Sýrii a Palestinu. Po porážce Francie se dostal oklikou přes Suezský průplav do Velké Británie. V RAF sloužil nejprve jako stíhač (letoun Hawker Hurricane), později byl přeložen k bombardovacímu letectvu, u něhož působil jako instruktor v signální škole v Cranwellu. Byl vyznamenán Čs. váleč-

Morane -Saulnier MS 317, stroj podobný tomu, na jakém létal Krajina v Blidě. Foto: E. Pokorná

ným křížem. V RAF dosáhl hodnosti F/O (nadporučík); po rehabilitaci plukovník in memoriam.

Otec Emanuela Krajiny, Emanuel Krajina st., ředitel měšťanské chlapecké školy v Třebíči, byl popraven 16. 6. 1942 v Brně v Kounicových kolejích.

Vladimír Krajina, strýc Emanuela Krajiny ml., patřil k nejvýznamnějším představitelům odboje za 2. světové války. Patřil k vedení Politického ústředí, neboť šifroval zprávy pro ilegální vysílačku Sparta I, která obstarávala styk se zahraničním odbojem vedeným prezidentem republiky Benešem. Jako jediný z vedení ÚVOD nebyl odhalen za heydrichiády. Dlouho unikal zatčení, v lednu 1943 byl zatčen gestapem, vězněn na Pankráci a pak v Terezíně, jako osobní vězeň K. H. Franka. Po válce byl donucen k emigraci. Hned v únoru 1948 byl totiž zatčen a až po osobní intervenci Edvarda Beneše propuštěn a přinucen k útěku za hranice. Přes Německo se dostal do Kanady, kde se věnoval jako významný botanik odborné i politické práci. V roce 1990 získal nejvyšší státní vyznamenání Československý

řád Bílého lva I. třídy. Zemřel 1. 6. 1993 ve Vancouveru. Letos tedy uplyne od jeho úmrtí 20 let.

O třebíčských pilotech se dočtete také v knize „Z Vysočiny na křídla RAF“ Karla Černého, Na nebi hrdého Albionu J. Rajlichy, ve Zpravodaji města Třebíče či na webových stránkách.

Na snímku - Emanuel Krajina z doby, kdy bojoval ve Francii.

Foto: Morane - Saulnier MS 317 - Letecký den 2012, letiště Cerny-La Ferté-Alais nedaleko Paříže

Hawker Hurricane - Letecký den 2011 - Pardubice

Eva Pokorná

Hawker Hurricane

Foto: E. Pokorná

VĚNUJI SE TANCI

Myslím, že každý má svůj oblíbený koníček, kterému se věnuje. Někdo třeba miluje jízdu na koni, fotbal, basketbal a někdo třeba... nic. Já, kdybych se ničemu nevěnovala, tak fakticky nevím, co by bylo. A taky proto se věnuji tanci.

Taneční skupinu M-Style vede Monika Kašíková za pomoci své dcery Moniky Kašíkové. Se sestavami nám pomáhá tanečník Abrc. A piluje s námi syn Moniky Kašíkové Vojtěch Kašík. Sestavy jsou někdy pomalé, někdy rychlé, někdy těžké a někdy lehké.

Tanečníci jsou rozděleni do čtyř věkových kategorií – Předškoláci, Děti, Junioři (mladší, starší) a Hlavní. Já jsem v Juniorech mladších.

Do skupiny M-Style jsem začala chodit v roce 2010 se sestavou Horolezci. Sice jsme nic nevyhráli, ale to je jedno. Ještě v ten

rok mě vybrali do sestavy Hanky Panky a s ní jsme dosáhli hodně úspěchů, jeli jsme například na Mistrovství Moravy, a skončili jsme na 2. místě.

V roce 2011 jsme ještě vystupovali se sestavou Hanky Panky. Ale už jsme začali dělat novou sestavu Divočáci. S ní jsme taky vyjeli na Mistrovství Moravy. Tam jsme skončili na 3. místě. Ještě tento rok jsme udělali sestavu s názvem Abnamo.

V tomto roce 2012 ještě vystupujeme se sestavami Divočáci a Abnamo a chystáme novou sestavu, která jen čeká na pár přechodů, a ještě musíme dotrénovat nový tanec a myslím, že bude hotovo!

Tento rok jsme byli už na nějakých soutěžích, např. Sedmikvítek v Okříškách a vystupovali jsme na „Stužkovacím plese“ na Fóru.

*Nejsme jen tým, ale jedna velká rodina!
Tanec mě nad míru baví a je pro mě vše. Stejně jako tato skupina!!!*

*Simona Fortelná, VI. C
Foto: www.m-style-as.cz*

NA PAPÍR SE NEMUSÍ JENOM KRESLIT

Naši třídu spolu s 5. A a 5. C navštívil pan Rai z Indie. Mr. Rai předvádí tradiční indické umění - výrobu ozdob a květů z hedvábného papíru.

Nám přišel ukázat, co všechno se dá z papíru udělat. Když nám ukázal první dílo, nevěřili jsme svým očím. On z hedvábného papíru udělal raketu! O chvíli později vyrobil květinu, kterou daroval

paní učitelce Hájkové, a než jsme se nadáli, vytvořil další pro paní učitelku Netolicovou. Jeho umění nás přímo okouzlo.

Na konci programu nám ukazoval knížku, která byla o tom, co se dá z hedvábného papíru všechno udělat, spolu s návody na tyto věci. Některé z nás jistě inspiroval.

Určitě všem, kteří byli svědky, se představení líbilo.

Karolína Mutlová, VI. C

Foto: Judita Reitmajerová

ZÁVODY VE SKLÁDÁNÍ RUBIKOVY KOSTKY

Ve čtvrtek 20. prosince se uskutečnily závody ve skládání Rubikovy kostky. Organizátorem závodů byl Lukáš Pohořelický, který se „Rubikovec“ již delší dobu věnuje.

Závody začínaly ve čtvrt na dvě ve třídě 8. C, přičemž závodníků bylo pět- všichni z 8. C. Musím říct, že je obdivuji už za to, že Rubikovku vůbec poskládají, nehledě na čas, protože já zvládnu maximálně tak jednu stranu a to stěží! Do finále se ale mohli dostat jen tři nejlepší z nich, což byli Jaromír Janůfka, Kryštof Blažek a Bilguun Bayarmagnai. Ve finále dostal každý z chlapců tři pokusy, z nichž se pak vypočítal výsledný průměr, a schválně jestli uhádnete, kdo vyhrál?

Na třetím místě s časem 1:23.07 se umístil Bilguun Bayarmagnai, na druhém místě s časem 58.00 skončil Kryštof Blažek a vítězem se stal Jaromír Janůfka se svým časem 34.97! Odměnou mu byla zbrusu nová Rubikova kostka.

Gratulujeme!

Michaela Doležalová, IX. C

Foto: Terezie Mutlová

Hedvábný papír, nůžky, šikvné ruce, trpělivost a krásný květ je na světě.

Nechcete to také zkusit?

Návod najdete ve školní knihovně.

Anebo zkuste origami! Prasátka z titulní strany se vám jistě povedou. S bankovkami to ale raději nezkoušejte, vyberte si jiný papír!

Návod na www.origami.cz

CO NÁS ZAJÍMÁ?

Recenze ze hry Dead Island

Prázdninový resort Banoi je místem, kam se sjíždějí bohatí turisté z celého světa. Z rozmařilých návštěvníků vás rozhodně bude nejvíce zajímat čtveřice hrdinů, z nichž můžete vybrat hlavní postavu. Zvolit můžete Xian, dívku z Číny, kde jejího otce ve službách zákona zabili gangsteři. Tatínek ji ještě před svou smrtí naučil, jak používat ruční zbraně. Druhou něžnou kráskou do party je Purna, bývalá policistka ze Sydney. Nyní se žije jako nájemná bodyguardka. Purna se specializuje na střelné zbraně.

Dvě milé ženy doplňují dva ostří hoši. Sam B je rapper, jehož kariéra se točí pouze kolem jedné úspěšné písničky. Jeho zpěv moc nevyužijete, za to vás ale bude zajímat, že se Sam B vyzná v tupých zbraních. Texasan Logan se zase chlubí vrhačskými dovednostmi. I on si prožil chvíle slávy. Ať už si z pohnutých osudů vyberete jakéhokoli hrdinu, čeká vás krátké rozkoukání v hotelovém komplexu, kde se seznámíte se základním ovládáním. Jakmile vyjdete ven, spatříte apokalypsu. Zombíci jsou všude a mají hlad.

Hru opět doporučuji a dávám 8 z 10 – hra má dobrý obsah, ale pár chyb se najde – zombíci prochází zdmi atd.

Tomáš Chlachula, VI. C

The Sims 3

Vydavatel: Electronic Arts

Vývojáři: Maxis

Žánr: Simulátor života

The Sims 3 je počítačová hra rozšířená například na PlayStation 3, X-BOX, Wii atd.

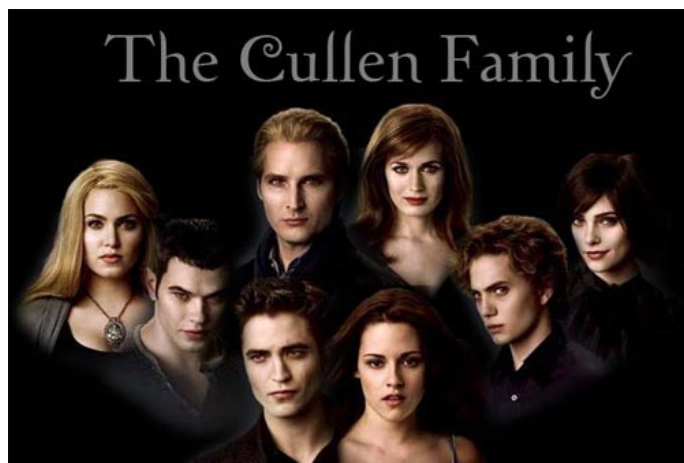
Ve hře se staráte o vašeho vytvořeného „Simíka“ a celou jeho rodinu od jeho narození po jeho smrt a nově i v posmrtném životě. Můžete jej ovládat i vašimi mazlíčky - kočkami, psy a koni. Dáváte Simíkům mnoho různých povah a vlastností, kterými se stávají jedinečnými. Stavíte jim dům podle vlastních představ.

Můj názor: Je to skvělá, i graficky dobře povedená hra, ale z 5 hvězdiček bych dala 4 kvůli některým nedostatkům hry.

Magdaléna Netíková, VI. C

Twilight Saga: Sága, která uchvátí svět

Série filmů, kterou zná velké množství populace. Pět filmů pod názvem spodobňujícím pohyby měsíce. Stmívání, Nový Měsíc, Zatmění, Rozbřesk 1. a 2. část. Hlavní role Bella Marie Swanová (Kristen Stewart), upír Edward Masen Cullen (Robert Pattinson) a vlkodlak Jacob Black (Taylor Lautner). Filmy na motivy knižních románů Stephanie Meyrové.

Milostný trojúhelník těchto tří „lidí“, kteří se vzájemně milují nebo nenávidí. Film vypráví mladá studentka Bella Swanová, která se přestěhovala ze slunečného Phoenixu do Forks. Filmové obsazení je velmi dobré. Rodina Cullenů je velmi odlišná, než jak vypadá ve filmu. Po nalíčení se všichni radikálně změnil. Například Dr. Carlisle Cullen (Peter Facinelli) je ve filmu úplně bílý, ale v realu je tmavý a má hnědé vlasy. Na téma Twilight vyšlo už mnoho knih. Oficiální průvodce nebo dodatek k filmu Zatmění Krátký druhý život Bree Tannerové (viz Twilight Saga Zatmění). V těchto filmech účinkují herci jako Kellan Lutz (Emmett Cullen), Jackson Rathbone (Jasper Hale), Ashley Greene (Alice Cullen), Nikki Reed (Rosalie Hale) a další výborní herci.

Kateřina Kutinová, VI. C
Ilustrační foto: www.google.cz

CO NÁS ASI INSPIRUJE?

Případ detektiva Fráta

2. prosince 2012 jsem jako každý den šel do práce již v 6:00 hodin. Policejní stanice byla necelý kilometr od mého domu. Byl jsem zhruba na půli cesty, když jsem za sebou uslyšel zvuk. A z ničeho nic mě něco píchlo. Byla to injekce. Pak jsem asi usnul, protože jsem si nic o cestě nepamatoval.

Vzbudil jsem se v nějaké místnosti bez oken. Bylo tam jen jedno malé světýlko. Byl jsem přivázaný k židli, která byla uprostřed místnosti. Přišel ke mně malý starý muž. Jeho tvář mi byla povědomá. Když jsem uslyšel jeho hlas, došlo mi, kdo to je. „Pomatuješ si na mě, pane detektive Fráta?“ Daniel Gen. Určitě to je on. Ne, to nemohl být on, vždyť už je dva roky mrtvý. Ať to byl kdokoliv, znal mě. Vzal nůž, a mířil jím na mě.

Naštěstí přišla do místnosti policie. Muž ale nikde. Řekl sem jim o tom vše. Chtěli mě radši vzít do nemocnice, kvůli té injekci. Tam mi řekli, že Daniel Gen, zloděj a vrah, zemřel právě 2. prosince. Do vězení šel 27. prosince, kdy jsem ho do vězení poslal. Ve vězení spáchal sebevraždu. Zapíchl do sebe nůž. A málem zabil i mě. Nikam teď radši nechodím sám. Může se kdykoliv vrátit a někoho zabít.

Magdaléna Netíková, VI. C

Pán v černém obleku

Byl jednou jeden kluk, který chtěl být sám doma, a tak máma odjela za babičkou, ale jen na odpoledne. Nechtěl si udělat domácí úkol a začal proklínat třídního učitele! Najednou začala velká bouřka. Vlezl si pod stůl a tam si maloval. Najednou slyšel, jak se něco šustlo v kuchyni, rozhodl se tam podívat ... Naštěstí tam nic nebylo, byl to jen jeho malinký pes Fido! Tak se vrátil zpátky pod stůl! Když vtom... jako kdyby někdo chodil po chodbě, šel se tam kouknout a byl tam ... Jeho malý kocour Tom!

Oddechl si a šel si udělat svačinu! Najednou slyšel v obýváku hlasy. Utíkal se tam podívat, ale nikdo tam nebyl, a proto se začal koukat na televizi. Najednou někdo zazvonil a Pepíček šel otevřít. Stál tam podivný muž v dlouhém kabátu. Pepíček se ho bál, ale nakonec se ho zeptal: „Dobry den, co si přejete?“ A muž v dlouhém kabátu se otázal: „Je tvoje máma doma?“ .... „Ne, není, co potřebujete?“ Muž se sklonil, protože mu spadly cigarety, a řekl: „Tvoje máma mě sem poslala, abych tě pohlídal, jsme staří spolužáci.“

„Dobře, tak pojdte dál, máma tu bude každou chvíli!“ Muž si sedl v obývacím pokoji do křesla a koukal se s Pepíčkem na televizi! Pepíček se zeptal, jestli se nechce najíst z toho, co mu zbylo z oběda! Muž se dlouho rozmýšlel, ale nakonec řekl, že si ho dá rád a hodně!

Pepíček šel pro talíř, aby na něj mohl dát zbytek oběda! Když se vrátil do obývacího pokoje, muž už tam nebyl, ale bylo otevřené okno ... Pepíček se šel kouknout z okna a dole ležel jen jeho kabát! Lehl se a raději zašel k sousedům, že se mu udělalo zle, jestli by u nich nemohl zůstat, než se vrátí máma. .... „Ale jistěže můžeš, Pepíku,“ odpověděla mu paní Pánková! Pepík si lehl u nich na postel a odpočíval! Najednou někdo zazvonil a paní Pánková řekla Pepíčkovi, jestli by nešel otevřít, protože má špinavé ruce od těsta. Pepíček otevřel dveře a tam stál ... muž v dlouhém kabátě! Rychle zabouchl a utíkal si sednout do kuchyně za paní Pánkovou!

„Kdo to byl?“ „Nějaký pán, ohledně obchodu! Tak jsem zabouchl dveře a šel jsem za vámi.“

Od té doby se Pepíček poctivě učil a už nikdy neotvíral dveře cizím lidem!

Adéla Sklenářová, VI. C

Co nebylo ve školní šatně

Stalo se to 19. října 2012. Ve škole jsme s mojí nejlepší kamarádkou Luckou chodily do kroužku malování. Měly jsme končit v šest, takže jsme musely chodit domů po tmě. Měly jsme kreslit suchým pastelem. Lucka si ale nechala ve školní šatně suchý pastel. Bylo pět, takže už bylo dost šero, a v šatně, jak jsem znala, normálně nesvítí světla. Vypínač byl na konci celé místnosti, tedy na druhém konci naší šatny. Lucka si ale nikdy nerozsvítí. Nevím proč, ale bála jsem se o ni. Něco mi říkalo, že by si měla radši rozsvítit. Ona se samozřejmě chtěla chovat jako machr, a tak si nerozsvítila. Viděla jsem totiž z výtvarné místnosti do okénka šaten. Strach jsem překonala a kreslila dál, uběhlo čtvrt hodiny, ale Lucka nikde. Ježíš, šla si jenom pro suchý pastel, kde je tak dlouho!? Učitelka mi pak řekla, že mám pro ni skočit. Šla jsem, přešla všechny šatny, abych rozsvítila. Už jsem ji viděla. Ona snad usnula!! Byla schoulená do klubíčka, do obličeje sem jí neviděla. Přetáhla sem ji, abych jí vzbudila a ... Viděla jsem něco odporného. Měla nažloutlé oči s červenými ččkami směrem ke stropu. Ústa měla dlouhá, táhla se k bradě, a přitom trochu natáčela doprava. A celý obličej měla namodralý, skoro tak jakoby shnilý. Začala jsem křičet a utíkala jsem zpátky do třídy. Všechno jsem to řekla učitelce a ta se tam šla podívat. Ta se ale taky nevracela. Najednou přišla Lucka. Čuměla jsem na ni. Ona se smála! Pořád se jenom smála. Šli jsme domů, ráno jsem ale zase zažila šok. V naší šatně ležela naše učitelka s úplně stejným obličejem, jako předtím Lucka. Ale už byla definitivně mrtvá. Odvezli ji do márnice. Lucka se tomu zase jenom smála. Pak odešla a už ji nikdo neviděl.

Magdaléna Netíková, VI. C

Není nic krásnějšího, než děsit lidi za peníze.

Alfred Hitchcock

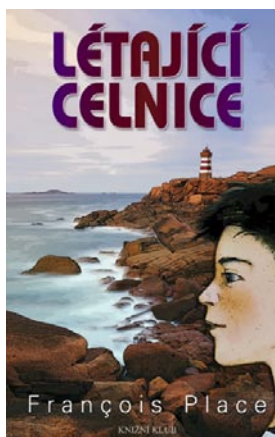
ČETBA JAKO ZÁBAVA

„Četba jsou otevřené dveře do kouzelného světa.“

Řekl François Mauriac, francouzský prozaik, básník, dramatik, nositel Nobelovy ceny. Nahlédněte do něho i Vy. Vydejte se do světa fantazie, dobrodružství a tajuplných záhad.

KNIHKUPECTVÍ JAKUBA DEMLA VÁM NABÍZÍ A DOPORUČUJE

R o m á n s fantastickými prvky vypráví příběh osiřelého Gwena, který vyrůstá začátkem dvacátého století v Britanii a stane se učedníkem slepého léčitele Braze. Tajuplný muž oděný v černém Gwena jednoho dne odveze kočárem do zvláštní země, která jako by patřila do minulosti, ale zároveň se podobá jeho vlastnímu světu, platí tu však zcela zvláštní, ojedinělá pravidla. Gwen zoufale touží vrátit se zpět do Francie, čeká jej však dlouhá a obtížná pouť, nejen do vlasti, ale i k dospělosti a zodpovědnosti.

Učedníkem slepého léčitele Braze. Tajuplný muž oděný v černém Gwena jednoho dne odveze kočárem do zvláštní země, která jako by patřila do minulosti, ale zároveň se podobá jeho vlastnímu světu, platí tu však zcela zvláštní, ojedinělá pravidla. Gwen zoufale touží vrátit se zpět do Francie, čeká jej však dlouhá a obtížná pouť, nejen do vlasti, ale i k dospělosti a zodpovědnosti.

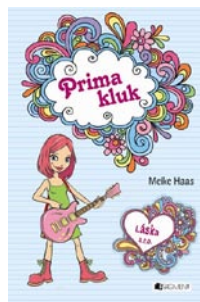
Ukázka z textu

Uzdravení byla spousta, jedno neuvěřitelnější než druhé, o některých mi jen vyprávěli. Dokázal „uhasit oheň“ u popáleného člověka, vyléčit migrénu i bolest za krkem. Nebál se jedovatých hub, znal lék na jedy, na bodnutí či kousnutí jedovatých živočichů. Za starým Brazem chodili i lidi změsta, aby je léčil.

Ve snaze pochopit jsem tiskl jeho ruce pevně ve svých, dlouho jsem je hladil, soustředil jsem se, vraštil přitom čelo, chtěl jsem také získat fluidum. Dovolil mi to.

CENA 239,- Kč

Tak to je fakt trapas! Třináctiletá Pauline touží zazpívat si s frontmanem školní kapely Emanuel. Když má splnění svého snu na dosah ruky, všechno zkaží. Nezná totiž noty a Emanuel se jí vysměje. Vypadá to na konec světa... Co si ale založit svoji vlastní kapelu? Fajn kamarádi a navíc usměvavý kytarista Florian – to zní jako super nápad!

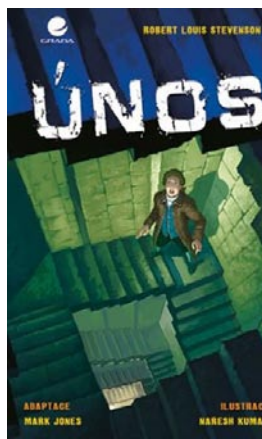

CENA 129,- Kč

Únos.

Musel si projít dlouhou cestu, aby se dostal tam, odkud vyrazil... Když David Balfour přijde do domu svého strýce, očekává vřelé přijetí, teplé jídlo a přátelské popovídání. Namísto toho je uvězněn,

unesen, ztracen na moři, falešně obviněn z vraždy a ocitá se na útěku s pašerákem, který si říká Alan Breck. Jediné, co David chce, je návrat domů a spravedlivou pomstu, ale tato cesta je lemována strachem a nebezpečím. Bojujte spolu s Davidem o přežití na opuštěném ostrově a vydejte se napříč divokou skotskou vysočinou, kde narazíte na lupiče a další podivné postavičky. Kniha Únos, jejíž autor napsal i známý Ostrov pokladů, okouzila čtenáře už v roce 1886, kdy vyšla poprvé. Její předlohou je skutečný příběh zachycující postavy, které skutečně žily. Únos je jedním z nejvýznamnějších historických románů a potěší každého milovníka tohoto literárního žánru.

CENA 169,- Kč

Strážci minulosti jsou opět ve velkém nebezpečí. Zásoby atomia, nezbytné látky, která jim umožňuje cestovat časem, se hrozivě ztenčují. Jake a jeho přátelé jsou proto vysláni na další dobrodružnou výpravu. Krutá zrada však způsobí, že nevědí, komu mohou vlastně věřit. Na scénu totiž vstupuje nový a ještě mnohem nebezpečnější člen zločinné Zeldtovy rodiny, který má v plánu ovládnout starověký svět. A tak jsou strážci nuceni cestovat dále do minulosti, daleko hlouběji než kdy předtím, aby zachránili tehdejší svět i celou planetu pro budoucí generace.

V tomto pokračování příběhu čeká strážce minulosti další vzrušující dobrodružství, které je zavede přímo do samého středu starověkého světa, do ulic Říma v době jeho největšího rozkvětu.

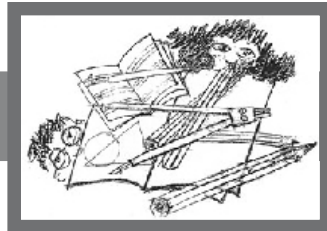
CENA 369,- Kč

Dvojčata Josh a Sofie se po krátkém odloučení znovu vracejí na ostrov Danu Talis. Tam se ukáže, že božstva Isis a Osiris jsou pány doktora Dee a rodiči dvojčat. Flamelovi, Niten

a Prométheus se mezitím setkají se svými přáteli na Alcatrazu, ale o některé z nich přijdou. Nicholas s Perenellou se marně pokoušejí proniknout do kokonu, v němž spí Areop-Enap, která jediná dokáže čelit obřimu krabovi. Vrací se

i Tsagaglala coby mladá nesmrtelná bohyně. Boj zuří na všech stranách, hrdinové propadají zoufalství. Zvítězí síly dobra, nebo svět propadne zkáze? Vyústění šestidílné napínavé série je naprosto originální a čtenáře rozhodně nezklame

CENA 299,- Kč

Pro čtenáře časopisu GAG-BEN připravila

Lenka Procházková,
Knihkupectví Jakuba Demla

Čtete rádi? Podělte se s námi o své zážitky z četby!

NEPÍŠEME DO ŠUPLÍKU

Některé naše redaktorky se rozhodly, že nebudou psát jen, jak se říká, do šuplíku, ale podělí se s vámi o své literární začátky.

Kamarád Olík

Něco málo na úvod

Olík je malý mimozemšťan z planety Honrůřů. Bydlí tam s maminkou Pistácií, tatínkem Ervínem a dvěma staršími sestrami Esmílou a Melterou ve městě Lisqí. Mají ještě jednoho psa Arašída a dva křečky, Žoldu a Semelínku. Když to jsou mimozemšťané, tak i zvířata musí být trochu jiná než ta, co známe. A taky že jsou. Pes má dlouhé nohy jako kuň a velké uši jako slon. Křeček má dlouhý ocas jako leopard a má vytahovací drápy jako kočka. Olík chodí do Základ-

ní školy Tremathů do první třídy. V této škole se neučí to, co v naší škole nebo jakékoli jiné. Učí se tam kouzlit, protože každý Honrůřšťan musí umět kouzlit. Tyto školy jsou pouze do páté třídy. Každá třída má pouze tři vyučovací hodiny. Až žák dokončí pátou třídu, už jde pracovat. Olíka nejvíc baví přeměnit nějaké věci v něco jiného.

Pohádka

Jednou ráno, když Olík snídal, zazvonil někdo u dveří. Olík šel otevřít. Za dveřmi byl jeho nejlepší kamarád Tonfík. „Ahoj. Půjdem spolu do školy?“ zeptal se Tonfík. „Tak jo,“ odpověděl Olík.

Až došli do školy, šli do šatny, kde si spolu ještě minimálně pět minut povídali. První hodinu se učili vykouzlit psa. To Olíka moc nebavilo. Druhou hodinu nechávali zmizet různé věci. To Olíka bavilo o něco víc. A konečně třetí hodinu dělali to, co baví Olíka ze všeho nejvíc. Přeměňovali věci v něco jiného. Potom šli na oběd. Olík si na obědě sedl s Tonfíkem. „Tonfíku, máš dnes ve čtyři hodiny čas?“ zeptal se Olík. „Jo. Proč?“ odpověděl Tonfík. „Mě napadlo, že bychom mohli jít spolu ven. Sešli bychom se na hřišti,“ řekl Olík. „Tak jo,“ odpověděl Tonfík.

Ve čtyři hodiny se sešli spolu na hřišti. Potkali tam ještě jednoho kamaráda Silfína. A tak venku byli i s ním. Když se loučili, že půjdou domů, zeptal se Tonfík Olíka „Hele Olíku nemohl bych dnes u tebe spát?“ „Jo,“ odpověděl Olík. Tonfík spal v Esmelínině pokoji, protože Esmelína byla se školou na výletě. Esmelína má v pokoji křečka Žoldu, takže si s ním Tonfík hrál. Nechával ho zmizet a proměňoval ho v něco jiného. Ráno, když se nasnídali, šli vyvenčit Arašída. Po cestě potkali spolužáka Filfína, s kterým se zapovídali, a přišli kvůli tomu pozdě do školy. Když zadýchaní přiběhli do školy, omluvili se, že přišli pozdě a sedli si na své místo. A vtom se to stalo.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

Gabriela Bazalová, VI. C

PŘÍSLOVÍ NAPOVÍ

Kdo šetří má za tři

Tohle přísloví říká to, že kdo umí s penězi hospodařit, může si v podstatě koupit, co chce. Pokud tedy máte tendenci rozhazovat těžce vydělané peníze za hlouposti, zkuste se tímto příslovím řídit a odložit si nějakou tu korunu na horší časy. Uvidíte, kolik dokážete ušetřit za měsíc, rok a deset let. Nakonec si třeba z naspořených peněz můžete koupit hezké auto nebo odjet na dovolenou.

Peníze budou, my nebudem

Tohle přísloví nám připomíná, že bychom neměli zapomínat na to, že v životě existují i jiné věci než jen vydělávání peněz. Měli bychom si uvědomit, že když si nic neužijeme a budeme se jen honit za penězi, nakonec zemřeme, ale peníze zůstanou. Někteří lidé používají toto přísloví také jako omluvu pro marnotratnost a rozhazování. Od takových ale raději dále. Kdo nezná hodnotu peněz, nebude pravděpodobně dobrým člověkem.

Bez peněz do hospody nelez

A zase jsme u toho. Toto přísloví znamená, že bychom si neměli kupovat věci, na které nemáme. Pokud nemám na pivo v hospodě, tak tam prostě nepůjdu. Řada lidí se však podle toho nechová a zadlužuje se stále více a více, což nevede k ničemu dobrému.

Peněz nemusí být moc, ale musí být furt.

Autorem tohoto velmi pravdivého citátu je Otto Wichterle, český vynálezce kontaktních čoček. Je to samozřejmě velká pravda. Peníze potřebujeme pořád. Každý měsíc se musí platit složenky, jídlo, nájemné a další poplatky. Bez peněz prostě nelze žít.

<http://povera.cz/prislovi-a-citaty-o-penezich/>

V NOCI A VE DNE

Příběh pokračuje

Když Amélie vyšla z ordinace, Karel si jí ani nevšiml. Od té doby, co si sedl, nezměnil polohu. Tom nechápal, co ho tak vyděsilo. Říkal si, vždyť bude táta, já strejda a máma s tátou budou babičkou a dědou. Ani máma s tátou to necháпали. Amélie vyšla, držela se za zasádrovanou ruku a usmívala se. Obejmula mámu, tátou a Toma, potom si sedla vedle Karla, který se na ni vyděšeně podíval.

Rodiče pochopili, že si chtějí promluvit o samotě. Pomalu odcházeli, máma chytila Toma za rameno a dala mu tím najevo, že má odejít s nimi. Táta se ještě otočil za Amélií a pousmál se. „Víš, chtěla jsem ti to říct dnes, ale...“

„Jak dlouho to víš?“ přerušil ji Karel. „Od včerejška, ale já ti to vysvětlím, ten den, když jsem tam byla, tak jsi byl dlouho v práci a přišel jsi, až jsem spala. A dnes jsem ti to chtěla říct, ale stalo se to, co se stalo. Po tom, co mi zavolala máma, že se s tátou rozvádí.“ Odpověděla Amélie.

„A co se vlastně stalo?“ zeptal se Karel. „Když jsem zavěsila, byla jsem v šoku. Nevěděla jsem, co dělat. Zrovna mě zastavil semafor. Vůbec jsem si nevšimla, že blikla zelená. Takže jsem zůstala stát. Najednou jsem uslyšela troubení aut. Lekla jsem se, v rychlosti se podívala na semafor, kde byla stále zelená. Vyjela jsem ve stejný okamžik jako nějaká paní, která narazila do dveří, u kterých jsem seděla. Omlouvám se za to auto, je rozbité.“ Vysvětlila Amélie. Karel se pousmál.

„Co ti přijde směšné?“
„Nic, jenom mě rozesmálo to, co jsi řekla o tom autě. Amálko, mě teď vůbec nezajímá, co je s autem. Mě zajímáš jenom ty a to naše malý.“
„Měli bychom jít, čekají na nás.“
Karel souhlasil, vstal, natáhl ruku k Amélii, aby jí pomohl se zvednout, objal ji, políbil a společně odešli.

Tom s rodiči čekali na parkovišti. Když je máma uviděla, jak spolu jdou, bylo na ní vidět, že jí je do pláče. Všichni jeli do bytu k rodičům. Tom si zalezl do svého

Ilustrační foto

www.lidovky.cz

pokoje a sedl si na postel. Ostatní byli v kuchyni. Tom jenom slyšel, o čem si povídají.

„Co si dáte?“ ptala se máma hostů. Dál se ozvalo jenom „kafe“ dvakrát za sebou. Když všichni usedli, Amélie se zeptala: „Tom už to ví? Vypadá dost přešle.“ Následně se ozvalo „Neví, ale chystáme se mu to říct?“ Někdo vstal a šel směrem k Tomovu pokoji. Zaklepání na dveře, následoval pohyb kliky. Byla to Amélie, která vešla do Tomova zabeđeného, neuklizeného pokoje.

„Ahoj, bráško?“
„Ahoj, posad se.“
„Děkuji. Stalo se něco, co bych mohla vědět?“

„Já nevím.“
„Kdo to má vědět?“
„Já nevím, jestli ti to mám říct.“
„Tomášku, mně můžeš říct všechno, pohádal ses snad s Kubou?“ Začala hádat.

„Ne, Kuba je v pohodě. Horší je to se mnou, nevím, co mám dělat!“
„Ve škole jsem usnul a zdál se mi sen o tom, jak proběhne dnešní den, všechno ve snu se plní. Viděl jsem tu bouračku, vím i to o tom rozvodu. Bojím se, co se děje!“ řekl Tom s hrůzou v očích.

„A co bylo potom?“
„Nevím, vzbudil jsem se pádem ze židle, o kterém se mi taky zdálo. Bolí to?“ Zeptal se Tom a bylo na něm vidět, že to, co bylo, by chtěl hodit za hlavu.

„Bolí, ale ne už tolik jako v nemocnici.“ Najednou přišel Karel, otevřel a řekl: „Amí, budeš mít to kafe už studený.“
„Už jdu.“ Odpověděla Amélie, chytila Toma za ruku a chtěla se zvednout a naráz zvednout i Toma, ale Tom se jí vyvlíknul se slovy: „Amí, já tam nechci.“

„Nutit tě nebudu, ale Tomí, jenom na chvíli bys mohl přijít. My stejně za chvíli půjdeme.“
„Dobře, já se převleču a přijdu,“ řekl Tom s úsměvem ve tváři. Když vešel do kuchyně, Karel řekl: „Nevyrostl jsi?“ Všichni se začali smát. Tom se nechápavě podíval a řekl: „Myslím, že ne.“

POKRAČOVÁNÍ V PŘÍŠTÍM ČÍSLE.....

Autor: Karolína Křečková, VIII. B

**Děkujeme za Vaše příspěvky!
Těšíme se na Vaše další náměty!
Pište!**

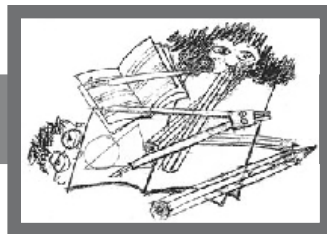
Pravé & kamarádství

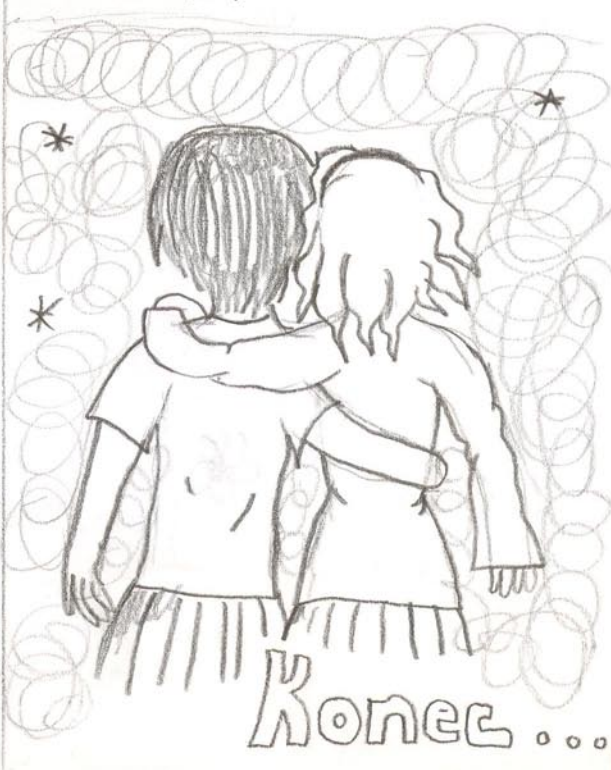

A TAK JSEM ZJIŠTILA, KDO JE
MŮJ OPRAVDOVÝ KANARAD
A KDO NE.

Nakreslila: Kamila Svobodová, IX. C

BÁSNIČKY PRO VŠECHNY

Knížka veršů vznikala v průběhu května - října 2012 v hodinách českého jazyka a literatury. Byla vydána za spolupráce rodičů žáků IV. C a paní učitelky Lenky Králové. Rodiče všech dětí si knížku koupili. Jedna část výtěžku z prodeje byla použita na vánoční besídku třídy a druhá předána na oslavy 35. výročí otevření školy, které se budou konat v květnu

My Vám přinášíme alespoň malou ukázkou z knížky plné veršů.

Děti říkají: „Máme v nich občas chyby, protože ještě všechno neumíme, ale přesto si myslíme, že jsou originální!“

Autoři veršů se svou paní učitelkou.

Foto: Eva Pokorná

*Lidlová Denisa
Lýžlová
Kazza* **Náš** *Marolína Klupáčková
Kubína
Bláhová* **Úvod třídy**

4. C

Miša ráda tančuje,
Kája zase maluje.
Terču člení baví,
Anču zase hraní.

Bája má králíčka,
dará mu jablíčka.
Káťa ráda klisnička,
Tečka zase broskvičku.
Julča ráda Orlškopáky,
dostává od mamky dárky.
Kája ráda koníčky,
Denča spívá písničky.
Eliška ráda kočky,
Vendy zase švestičky.

Ája ráda vyrábí,
Erik zase dovádí.
Lada ráda lego,
Kaťa zase ego.

Aleš, Šimon fotbal hraje,
rádovu si užívají.
Nikča ráda hotátka,
Daria zase lízátko.

Vojtoviťe ras dobrodružství,
mají dobří kamarádství.
Jakub má rád pokémony,
Tomáš zase bakugany.

Yolní fotbal kula rád,
hraje ho s mím kamarád.
Paní učitelka hodná je,
vždy se snáme sakraje,
zmechuje se Lenička,
dneska měla jablíčka.

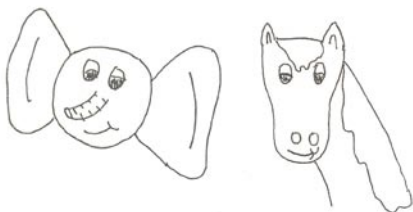
Strasidla ve mlýně
Julia Kloudová a Barbora Kofříková
 Bylo jedno strašidlo,
 napíchno se na bidlo.
 Vzlyká, vzlyká, nařiká,
 učí se a polyká.
 Jeden večer ve mlýně,
 blyškalo se podivně.
 Strašidlo se namáhalo,
 aby se tam podívalo,
 a když se podívalo,
 smíchem si rucečky polámalo.

našel si tam kamaráda,
 Pepu Fandu Josefa.
 Potom spolu strasili,
 porád spolu prašili.
 Měli se velmi dobře,
 a bydleli v jedné komoře.
 Potom spolu počítali,
 prašili a harášili.
 Měli velmi dobrý plán,
 ať k nim přijde velký prán.
 Plán se bohužel nudařil,
 a tak šli vystrasit
 Lidunku, která byla na dvořku.

Udělali: bu bu bu !!!
 Lidunka jim utíkala,
 a tak spadla do rybníka.

ZVÍŘECÍ ŠKOLA
Denisa Lichová Karolína Chlupáčková
 Učil se tam rejsek,
 uviděl ho rejsek.
 Učil se i králíček,
 viděl spoustu vajíček.
 Učitelka slepička,
 chtěla také vajíčka.
 Pan učitel koníček,
 snědl jeden rohlíček.
 Byl tam jeden sloník,
 říká mi jenik.

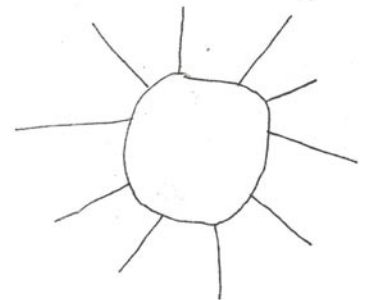

UPLAKANÁ SOVA
 Na stromě tu sova pláče,
 přišlo na ni malé háče.
 Neplač, neplač sovičko,
 dám ti jedno jablíčko.

Růž. Š. Kříček A.
 ilustrace: Nikol Niederhájnerová

Tady u nás
 Růž. Š. Kříček A.
 Tady u nás vítr fouká,
 večer tu sova houká,
 Tady u nás slunce pálí,
 a děti tu fotbal hrají,
 společně se hodně smějí.

SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ SOUTĚŽ

1. Víte, že prvním platidlem známým na českém území jsou duhovky? Jde o keltské zlaté mince (statéry). Zkuste zjistit, proč se jim říkalo duhovky!
2. V jakém období se platilo denáry?
3. Brakteáty byly vydávány za vlády.....
4. Kde byly raženy groše?
5. Z jakého slova pochází název „tolar“ a proč?
6. Od roku 1526 platily.....
7. Jak se nazývaly první papírové peníze zavedené na českém území?
8. Po rozpadu Rakousko-Uherska byla převzata korunová měna pouze jednou nástupnickou zemí. Která země to byla?
9. Kdy vznikla Národní banka Československa?
10. Odkdy musí mít všechny ceny již vyjádření také v EURO?

SÁZKA S NEČEKANĚ DOBRÝM KONCEM

Jednoho krásného dne se stalo, že jsem se se spolužákem Kubou vsadila. Když jsme spolu sázku uzavírali, já si vůbec nepřipouštěla, že bych mohla prohrát, a tak jsme se dohodli, že ten, kdo vyhraje, může po své výhře stanovit jakýkoliv úkol! To byl kámen úrazu, protože to mohl být opravdu jakýkoliv úkol a vzhledem k tomu, že jsem sázku prohrála (nečekaně), tak o mém osudu rozhodoval Kuba s radami mých milých a velice nápaditých spolužáků! No, měla jsem se čeho obávat! Nakonec padl jasný úkol – musím si obarvit celou hlavu na růžovo! Je pravda, že na jednu stranu to byla úleva, úkol mohl být horší, ale na druhou stranu to bylo něco nemyslitelného! Brala jsem to s humorem, jsou to přece jenom vlasy, jisté obavy jsem sice měla, ale za asistence strýjce úkolu Kubu, kamarádky Terky a spolužáka fotografa Lukáše jsem se vydala ke kadeřnici...

Na tváři se mi sice značí úsměv, i když poněkud nedůvěřivý, ale jsem dost nervózní. Jak budou asi vypadat růžové vlasy?

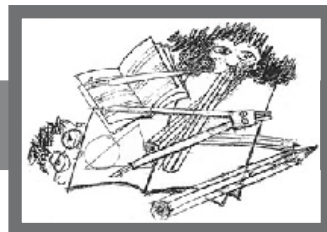

A už vidím barvu, která se za chvíli dostane do mých dosud blondých vlasů!

Naši redaktoři netrpělivě očekávají Vaše odpovědi!
Přineste je do 20. března 2013 do redakce časopisu GAG-BEN!

Redaktoři časopisu.
Ilustrační foto: <http://stribrnak.cz/historie-penez-v-cesku/>

Je to tady! Barvu už mám na hlavě, teď musím jenom čekat. A jelikož jsem si řekla, že se až do konce své proměny nechci vidět, je dost těžké se vyhýbat zrcadlu!

Úsměv se mi z tváře rozhodně neztrácí, i když už mi kadeřnice umývá vlasy, což znamená, že potom už jenom stačí je vyfoukat a proměna bude hotová.

A přichází očekávaná chvíle! Sedím na židli před zakrytým zrcadlem a už zbývá se jen podívat! A jelikož neslyším své přátele špiat si, jak je to hrozné, nemám zase takové obavy. 3, 2, 1... Teď!

Nakonec to není tak špatné, cítuji dokonce i lítost nad tím, že barva nechytla tak, jak jsme všichni doufali. Výrazná růžová to sice není, ale Kuba vypadá, že je spokojený, dostane se mi i poklony, že mi to sluší! Páni, když jsem si říkala, že už se nikdy s nikým nevsázím, po tomhle bych mé rozhodnutí klidně přehodnotila!

Text: Michaela Doležalová, IX. C
Foto: Lukáš Abrahám, IX. C

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012